

Hösten 1967

Solbackatidningen

Tidning för alla solbackapojkar

Här hittar du

CARL LEJONHUVUD har klarat IHR, och kallar sig i skämtets ögonblick för Doktor Reklamitus DIHR. Finns i Örebro, en stad någonstans i närheten av det för Calle mera kända Göteborg. Intresserar sig för ungdomens stad Karlstad.

BOSSE ROOSMARK hade trevligast på Apollonia, men har förutom detta tre barn. Reklamman även han.

Pol stud Bo Frölander har gift sig med utlandskorrespondent Annica Engdahl. Vigseln skedde den 17 juni i Danderyds kyrka.

GÖRAN J. ENGVALL är försäljningschef på Le Carbone i Sundbyberg.

CLAES OHMAN är ingenjör och enligt sig själv, trots detta lika trevlig och spirituell action man. Gick på Backen 49–53, för er som inte minns den spirituelle.

STURE HANSSON är tandläkare med daglig gärning på Folktandvården i Ockerö(?)

71 72 73
서울 대학병원 수술
62-65
~~서울~~ 쇠렌 축구 브리켓,
미국

STAFFAN EKBOM (62–63) bittar man på kirurgen på Södersjukhuset, där han blivit ovanligt intresserad av Orienten.

LARS LEKSELL (59–63) läser medicin i Uppsala. Annu i särivande stund ogift.

SVEN LIDBECK, också reklamutbildad DIHR. Läser nu ADB på Teknis. Gift med Catharina, grafiker och formgivare. Kan inte vara med på nästa Galafest, för han reser till USA hösten -68.

BJÖRN MÖLLER, nästan äldst aktiv man, gick på Backen 1927–29. Lyckligt pensionerad soldat, numera VD i AB Korrosionsskydd.

HANS HOPPE är förlovad med Solbackaeleven NINA H. PETTERSSON och är klar med jur. kanden. Nu läser han statistik, statskunskap och nationalekonomi. Företagsekonomin är också den redan klar. Backenår (56–61), För Nina (63–65).

ANDERS WALLENBERG (56–60) blev reservare -63 och tog sin agronomexamen 1967. År nu adjunkt på Gamleby Lantmannaskola sedan januari -68. Har en fästmö och en hundvalp (ras okänd för red.).

HANS PETER TILLQUIST är också han reklamare. DIHR har han på visitkortet, och arbetar i Ingenjörsfirma H. Tillquist som reklamchef. Sonen Hans Fredrik är två år.

OSMO DIEHL (1916–19) har återbördats till hemstaden Stockholm efter ett 12-årigt mellanspel i Göteborg. Still going strong och både far- och morfar.

HEINZ DECKER (1929–31) hjälper till att designa vår tillvaro.

OLOF ERICSSON (52–55) är ingenjör vid akademiska sjukhuset i Uppsala. Har två barn. Ivrig jägare.

Gästrikland

Kulturens vagga

LENNART NORDLÖF (49—55) är läkemedelskonsulent hos Kabi. Spelar golf och tennis.

STAFFAN BROMS (34—38) sjunger bättre än någon på Svensktoppen, har en synnerligen svängig orkester och är skeppsmäklare emellanåt. Åke Ejemo, Per Hultén och Leif Malm har veterligt inte gått på Backen, men kompar Staffan när han sjunger. Gjorde detta även på festen på Apollonia.

JAN von OELREICH blev från första oktober 1967 VD i Linköpings Motorcentrum AB, ett dotterföretag till Scania Vabis.

BRÖLLOP. Solbackastudenten från Halmstad **ROLF SALS-GÅRD** gifte sig i november — närmare bestämt den 11, så han fick extraflaggning genom kungens 85-årsdag. Bruden var sekreterare Birgitta Dannäs och bröllopsresan gick naturligtvis till

Las Palmas. Innan giftermålet har Rolf bunnit med att överta släktföretaget Läderbolaget AB.

FINT JOBB. Till handelssekretarie i Los Angeles har regeringen förordnat direktören i Trelleborgs Gummifabriks AB **HUGO HENRIZ**. Hugo har bunnit med mycket sedan solbackatiden. Han har bl a varit försäljare hos IBM Svenska AB, biträdande exportchef hos AB Marabou-Findus och försäljningsdirektör hos AB K J Levin i Malmö. Någon gång i vår bär det i väg till den nya arbetsplatsen.

MINFARTYGET "ÄLVSNABBEN" är sedan i november ute på en ny långresa och har bunnit med att anläpa många intressanta hamnar innan man åter är hemma den 5 april. Kanske törst ST:s läsare också hoppas på en eller annan liten rapport från långturen eftersom kommandörkaptenen av 2:a graden **CHRISTER FREDHOLM** är sekond ombord.

Första flickorna i Sångarförbundet

Sångarförbundet återupptog sin verksamhet redan mycket tidigt på terminen med ett teparty hemma hos magister Andersson.

Till alla sångarpojkars stora fröjd gick även en del flickor med i förbundet. På inrådan av magister Andersson skulle invigningen i år inte utföras på samma sätt som många år tidigare. Den gamla invigningsformen ansågs inte vara riktig mot skolans nya gäster.

Efter många tisdagars sjungan de gav sig en grupp om sex iväg till Malmköpings Rotary, med magister Magnusson i spetsen. Efter att ha inmundigat middagen framförde sångarförbundarna visor alltför Bellman till egen komponerad musik och text.

Publikens uppskattning var över förväntan god. När gruppen, som framträtt vid Malmköpings Rotary fick ytterligare ett engagemang, uppstod det missnöje inom den delen av Sångarförbundet som inte tillhörde denna sextett. Oppositionen bland de övriga sångarna var naturligtvis helt befogad.

Fram emot jul började Sångarförbundet öva julpsalmer och andra sånger tillhörande julen.

Jag hoppas att misshälligheterna i och med detta har lappats ihop på bästa sätt.

"Gingi"

Tre bröder Fält — tre bröder Solbackastudenter. Björn tog sin examen 1962, Christian 1966 och Lennart 1967. Efter studenten har Björn, som är gift och har två små flickor, bl a gått en ettårig företagskonstikurs på Barlock och arbetar nu som assistent åt sin far på Schedevi vårdhem.

Christian har muckat, arbetat hemma ett tag och nu börjat på universitetsfilialen i Linköping. I Linköping är också Lennart men för fullgörande av militärtjänst.

TIDNING FÖR SOLBACKAPOJKAR UTGIVEN AV FÖRENINGEN SOLBACKAPOJKARNA

Prenumeration 5 år kr 50:—
Lönsnummertilpris kr 6:—

Medlemmar i
Föreningen Solbackapojkarna
erhåller tidningen utan kostnad

Redaktion: Jerker Olsson, Solbacka, Gunnar Diamant, Akvarievägen 1,
Tyresö 1
Ansverig utgivare: Gunnar Diamant
Ekonomi, annonser, distribution:
Ulf Peyron, Lidingö, Hans Norrman, Solbacka
Tidningens adresser: c/o Peyron, Kottlavägen 66, Lidingö, tel. 08 - 66 31 75
c/o Diamant, Akvarievägen 1, Tyresö 1, tel. 08 - 7 12 53 72
eller Solbacka läröverk, Stjärnhov, tel. 0158 - 410 23

Tidningen utkommer med ett
nummer per term
Postgiro: 46 29 45 • Lidingö
Annonsprislista på begäran
Tryckt 1968 hos
Helsingborgs Tryckcentral

Glädjande nyheter

Ett par nyheter från den gångna terminens Solbacka finns redovisade i det här numret av Solbacka Tidningen, dels rör det sig om ett föräldramöte av helt nytt slag, dels om flickornas entré på skolan.

Att föräldrarna fått besöka skolan och på ort och ställe i ordnade former fått ta del av vad som där händer och sker med sonen eller dottern måste betraktas som ett mycket gott initiativ. Visst har väl föräldrarna i alla tider då och då gjort ett besök på Solbacka, men det har då gällt helt improviserat till och mest bestått i ett besök hos eleven. Att ordna en föräldradag under ordnade former på initiativ av kollegiet är däremot en ny giv som man hoppas skall bli till tradition. Detta är sannerligen en form av PR som säger betydligt mycket mer än alla broschyrer och trycksaker om hur förträffligt Solbacka ligger i hjärtat av Sörmland. Och PR är något som Solbacka behöver mycket av med tanke på Internatskoleutredningens betänkande, som ju gör framtidens synnerligen oviss för skolan.

AB Lantläröverk för gossar har onekligen inte mycket av sitt ursprung kvar längre. Som alla vet var detta den officiella beteckningen på Solbacka en gång i tidernas begynnelse och från detta gossläröverk till dagens samskola har steget varit långt och inte helt utan hinder på vägen. Att flickor skulle få tillträde till Solbacka har nämligen flera gånger diskuterats men alltid fallit av olika orsaker. Den här gången behövde det inte ens bli någon diskussion OM flickorna skulle få komma, därför till var skolledningen tvungen, utan debatten fick i stället forma sig till HUR det skulle kunna ske på bästa sätt. Bara det att flickorna skall ha sitt hem på en skola uteslutande byggd för pojkar kan ju skapa problem; de skall ju ha samma möjligheter som de övriga eleverna till fritidssysselsättningar, service och mycket annat. Bara proportionerna mellan antalet flickor och pojkar kunde tänkas ge anledning till vissa svårigheter. Helt klart är naturligtvis också när nu flickorna vid höstterminens början gjorde sitt med stor förväntan — åtminstone hos de övriga eleverna — motsedda intåg var inte allting färdigt att ge dem samma möjligheter som pojkena. Desshållt kan man nu konstatera att flickornas anpassning gått förvånansvärt bra och att det nu endast återstår en del mindre ändringar att vidta innan de har samma "ställning" på skolan som pojkena. Det bör heller inte bereda den duktigt arbetande skolledningen några större svårigheter att genomföra dessa ändringar, man har ju nu en termins erfarenheter att bygga på.

Om föräldradagen blir en tradition och hur det går för Solbackas flickor i framtiden kommer väl så småningom att skildras i denna tidning. Men det blir en ny redaktör som får se till så att dessa skildringar inflyter. Och att Solbacka Tidningen byter redaktör är ju i motsats till ovannämnda händelser ingen nyhet. Det är faktiskt så att ST:s redaktör inte är heltidsanställd för att göra tidningen, då skulle han säkert kunna fylla den också utan hjälp. Nu är det emellertid så att han måste ha hjälp för att få ut tidningen, hjälp med textmaterial, med bilder och med teckningar. Får han inte sådan hjälp är det omöjligt att göra en tidning av sådan standard att någon vill ta ansvaret för den. Att gamla Solbackaelever alldelvis på egen hand skall komma sig för med att skicka in material till tidningen är kanske att begära för mycket, men att lova — efter bemötet — att skriva och sedan trots flera påstötningar inte leverera det utlovade är mer än lovligt svagt.

När ST griper in...

När Solbacka Tidningen griper in blir det resultat... Förra numret hade en teckning på omslaget och vi efterlyste mannen bakom verket. Naturligtvis har han hört av sig och visade sig vara Wirdar Olaison. Inte nog med att Wirdar gav sig tillkänna, han kom också med nya teckningar, dels en hel sida, dels med en om flickornas intag på skolan. Det är också Wirdar Olaison som skildrat hur det gick till när Solbacka blev racketbas och han svarar givetvis också för teckningen till detta skolminne.

Omslagsbilden

Ett mycket välkänt motiv för alla Solbackaelever — vällingklockan vid mässan. Det är Magnus Lagerfelt, som fångat den vackra vyn ut över Kyrksjön.

Nu skall det vara tre klockor på armen Ryssarna konkurrerar med schweizarna

Stora och små klockor, prislagen från 40.000 kr till 29, det är Hasse Janssons lit i AB Rätt Tid.

Hasse Jansson, disponent i klock-AB Rätt Tid i Malmö på fråga varför moderföretaget ASU så framgångsrikt hävdar sig i konkurrensen med andra företag i branschen, tänker efter, skrattar, talar och säger:

— Därför, inbillar jag mig, att vi är duktigare...

Hasse Jansson var duktigare än konkurrenterna han med — i jag-form och inte i vi-form — när han tog studenten i Solbacka 1949. Duktigast mera exakt. För så stod det skrivet i betygssboken.

Han var duktig i tennis och bordtennis också, men det fick han aldrig skriftligt på. Han spelar fortfarande bordtennis, även om ping-pongandet knappast är sl statusbefrämjande som golf exempelvis.

läs armbandsur. En vardagsklocka, en mellanklocka och en fin-klocka till gåborts kostymen.

— Vilka som köper mest och flest klockor, män eller kvinnor? Männens märkligt nog...

Hasse Jansson, som basar i AB Rätt Tid medan pappa och bröder är sysselsatta i moderföretaget ASU, och som distribuerar klockor en gros till urmakare och andra återförsäljare, vittnar:

— Vi säljer 30–40.000 klockor om året. Marknaden är långt ifrån mätsad. Snarare tvärtom... Barnen ska ha sin första klocka redan i 4–5-årsåldern. Det hör till välfärdsbilden.

— Den dyraste klocka jag kan erbjuda i dag? 40.000 kr ungefärligt. Bör den gå löst på — inklusive guld och briljanter då förstås...

Den billigaste köps för 29 riksdaler.

Hasse Jansson och AB Rätt Tid är ensamförsäljare av ryska ur i Sverige. Bra klockor, behäf-

tade med kvalitet. Ryssarna dumpar medvetet priser för att kunna konkurrera på den fortfarande av Schweiz dominante marknaden.

Också japanerna gör vad de kan för att göra schweizarna rangen stridig. Är billiga de med, liksom engelsmännen, som tillsammans med amerikanerna med framgång lanserat slita-slängklockan i Sverige.

— Fungerar perfekt och går lika bra som vilken annan klocka som helst i lit oss sätta 3–4 år. Men sen ska den kasseras. Det är ingen idé att underhålla en så billig klocka. Skulle vi bjuda service skulle den få betinga ett betydligt mycket högre utfärsäljningspris.

Men Hasse Jansson säljer inte bara klockor så där i största allmänhet. — Vi säljer modet också. Popklockor och smycke-klockor, annorlunda klockor, dekorativa klockor. Klockan är ju inte längre någonting, som man gömmer under manschetten eller i västfickan utan som man gärna skyltar med på samma sätt som man koketterar med manschettknapparna eller kräsnären — om man är tillräckligt snobbig.

AB Rätt Tid inte bara säljer klockor utan gör dem också.

I utkanten av Malmö har man egen fabrik för väggur och golvur, designade av bl a självaste Sigvard Bernadotte. Klockor, som går på export till Amerika, Tyskland, Österrike, Frankrike och Italien.

Men för att rätt tid nu ska vederfasas en klocka lite mer pretentiös än en billig slit-och-slängklocka så krävs underhåll. Hasse Jansson har i sitt företag lagrade omkring 8 milj. ur-tillbehör, som han på anmodan och mot vederbörlig faktura distribuerar vidare till urmakare över hela landet. Han säljer också urmakeriverktyg och precisionsinstrument. Han är störst i Europa.

ASU, som hans far startade för 50 år sedan och som sälde och fortfarande säljer klockor per postorder bl a under det att branschmännen och konkurrenterna i varje fall tidigare föraktfullt rynkade på näsorna, säljer också annat inom ramen för den expanderande koncernens naturliga verksamhetsområde: fotoartiklar, kikare och andra optiska artiklar. Men också t ex — tält.

— Javisst, varför inte. Vi säljer allt, som ger pengar, säger Hasse Jansson och kollar fröken Ur.

MITT LIV i urvärlden

— Som otvivelaktigt är en inne-sport just nu...

"Inne" och "status" är f ö honnorsord i den bransch klockdisponenten exploaterar.

— Det är långtifrån ovanligt att välfärds-svensken håller sig med både två och tre klockor,

Tropikskåp och frysbox för limtest Här får tidningarna sin "ryggrad"

AB Hernia har 100 anställda och året 1967 omsätts ca 14 milj. Här är Bertil Hofverberg i den rätta miljön framför "limgrisorna" s k rörverk.

Bertil Hofverberg, 37, är VD i AB Hernia. Företaget grundades av hans pappa Oskar i Norrköping 1920. Hernia är ett kemiskt-tekniskt företag vars huvudmålsättning är att förse den pappersfördelande industrin i Norden med binde-medel. Det har Bertil Hofverberg lyckats bra med. Hans "liv i klisteret" startade på allvar 1959 då han tog över ansvaret för företaget efter sin pappa som dog samma år. I dag är AB Hernia ett modernt och rationellt drivet företag som omsätter cirka 14 miljoner. 100 anställda, varav hälften tjänstemän, hjälps åt att framställa 500 olika typer av lim vid huvudfabriken i Norrköping, dotterbolaget i Oslo och filialerna i Sundbyberg, Västra Frölunda och Malmö.

Tro inte att man lever ett trögflytande liv som limfabrikant. Tvärtom. Vi brottas i dag med en enorm konkurrens. Nya limämnen och nya metoder dyker upp ständigt. Den kemiska industrien öser ut preparat och det gäller för oss att sätta fram det väsentliga för vår fabrikation, säger Bertil Hofverberg. Vi arbetar hårt med att rationalisera arbetsmetoderna i fabrikationsledet. Nu är lösenordet KR som i kontorsrationalisering. Vi behöver datamaskiner i stället för kontorsstolar. Det betyder inte att vi måste göra oss av med arbetskraft. Vi rationaliseras för att slippa behöva anställa mera folk, säger Bertil Hofverberg som försöker hänga med överallt för att hålla kostnaderna nere. AB Hernia har ett brett kundregister, vilket har

klarat företaget helskinnat genom konjunkturenna.

— Den svenska textilindustrin var tidigare en mycket stor kund. I dag säljer vi inte många kilo dit. I stället har bryggerinäringen avancerat i kundregistret. Det dricks mera läsk, det behövs fler etiketter och mera lim som håller fast etikettarna, säger Bertil Hofverberg som också ser till att både Svenska Dagbladet och Dagens Nyheter håller ihop i "ryggen". Dagspressen köper mycket lim för tidningstillverkningen. Sedan investeringsfonderna släpptes har AB Hernia gjort stora investeringar och man är inte färdig än. En stor nybyggnad har förvandlat det gamla kontoret till laboratorium där man testar och vidareutvecklar de olika limsorterna.

Bertil Hofverberg, Solbacka 1942–47, sedan 1959 verkställande direktör för AB Hernia i Norrköping. Där kom han efter Norrköpings handelsgymnasium och ingenjörsexamen som kemist vid Norrköpings Högre Tekniska Läroverk.

AB Hernia levererar mycket lim till den svenska kuvertindustrin som exporterar mycket av sin tillverkning. Bland annat till tropikerna. Här kommer laboratoriet in i bilden. Kemisterna måste blanda till ett "tropikgummi" som inte får klibba i hög luftfuktighet, innan man hunnit klista igen brevet som ju som bekant "betyder så mycket".

Kuvertet som måste fungera i Amazonas, testas i ett "tropikskåp" som alstrar värme och fukt. AB Hernia kan också ställas inför uppgiften att framställa ett lim som måste hålla i temperaturer ner till minus 60 grader. "Grönlandsklistret" testas i frysbox.

Mjöl är en viktig beständsdel i lim. AB Hernia förbrukar tio ton potatismjöl per dag för sin tillverkning av tapetklister. Vegetabiliska råvaror är ofta hemligheten bakom många lim. 50 ton lim

**MITT LIV
i klisteret**

expedieras dagligen från färdigvarulaget.

Jag vill veta vad som rör sig innanför väggarna i företaget. Därför försöker jag vara med överallt. Det betyder att min dag som företagsledare är mycket in-

forts. å sid. 21

Snabb kemisk-teknisk utveckling "Gör det omöjliga, låt annat vara"

Det är möjligt att det var just på Solbacka som Anders Herdin fick i skallen den fras som sedan blev hans ordspråk, nämligen den "att det omöjliga gör vi idag, det andra väntar vi med". Solbackapojkar har sedan de lämnat skolan alltid varit av den ullen att de följt ovan nämnda recept. Frågar man Anders Herdin idag hur det gick till när han kom till Solbacka så svarar han alltid att "där blev jag sparkad in". Det låter kanske väl häftigt, men kan man vokabulären så är det alltsäkert konstigt.

Han blev i varje fall inte utsparkad och det är väl det som är huvudsaken och samtidigt något som kanske bidragit till hans framgångar.

American style i svensk tappning det är just vad f.d. Solbackaeleven Anders Herdin hyllar. "Keep cool" är heller inget dumt recept.

När vi nu försöker fånga Anders Herdin i hans miljö är detta ett konststycke lika knepigt som att fånga ett reaper med mygghäv. Men vi följer väl det sagda receptet: "det omöjliga gör vi i dag, det andra väntar vi med". Vi gör följdaktligen en djupdykning i badskummet och kommer upp till ytan med bytet i säkert grepp.

Gamla färgaren Sivert Herdin visste säkert vad han gjorde när han placerade sin Anders just på Solbacka. Det är ju så att bland män skall män fostras. Helst skall detta också ske av män, vilket blev fallet här.

Det står ett anslag på dörren till den bastu som Anders har byggt på sin ägandes tomt i Falun. Detta anslag är vanligt men bestämt. Det talar om att hålla sportens fana högt. Eftersom Anders Herdin och alla övriga Solbackaelever av hans årgång och även framledes hyllat anslagsprincipen är det ingen tillfällighet att Anders Herdin vid sidan om sin verksamhet som chef och ledare för ett av landets främsta kemisk-tekniska industrier också är den som håller i sportens standar. Det har blåst många och kraftiga

och friska viljor, det har varit deras paroll genom tiderna. Fader Sivert var väl den som så att säga gick i spåsnön och hack i häl följe så sonen Anders. Ingen övrig i brödraklyvern att förtiga, men eftersom det här rör sig just om Solbackaeleven Anders Herdin så är det väl lika bra att vi håller oss till hans spår först som sist.

Det finns väl folk som kallat Anders Herdin för "storsvensk", låt gå för det, men det räcker inte. Det finns någotting annat innanför västen som gjort resten och det är just arvet från de gamla dalkarlarna, de där ni vet som resolut slog näven i bordet och skrämd fogdar och annan självutnämndt folk på flykten. Det är just det arvet som Anders Herdin har förvaltat på ett riktigt sätt.

Man måste vara i takt med tiden, säger Anders Herdin — det finns inte plats för några sofflocksliggare. — Vi bor i ett litet land och vi måste visa framfötterna.

Det är inga tomma ord, det är fråga om realism, annars driver man inte fram ett företag som det herdinska Gema från en flaskahärpreparat till sådana massor så att omsättningen lätt trillar upp mot trettio miljoner kronor när som helst.

Anders Herdin är inte ensam bakom företagets framgångar. Det är på det sättet att han alltid haft en ovanlig förmåga att kunna skaffa sig goda medarbetare.

Det måste vara laget som gör det, säger "lagledaren", — vi måste ha ett team där alla kan lita på varandra. När man hör sådana ord förstår man också varför just idrotten har spelat så stor roll i Anders Herdins verksamhet. Där om någonstans måste det vara ett team. Ett gäng som håller ihop och där alla kan lita på alla. Utan en sådan "härondning" går det inte att få framgångar.

Det var inte minst lagandan och teamjobbet i den gamla skolan som blev sporren till jobbet i en av de hårdaste branscher som finns.

Det lönar sig inte i längden att försöka sälja smörja, säger Anders Herdin. — min pappa Si-

Solbackakillar blir alltid vassa killar. Det är de här tra bevarna helt överent om. Som synes är det motorprinsen Bertil själv som får en lektion i bilvård av Anders Herdin.

vert brukade berätta historien om den gamla klädeshandlaren i Falun som var knepig då gubbarna provade kostymer. När kunderna tittade sig i spegeln framåt så ordsade klädeshandlaren passformen genom ett stadigt nyp i kavajryggen. När de sedan speglade ryggen nöp han till kavajen fram till. Blev inte kunderna nöjda ändå så blev den gamle tvärlisen och tyckte att dom var "kinkuga".

Njurslag och rackartyg praktiserade vi inte här hos oss, men listig och lustig måste man vara.

Appropå klädeshandlaren så hade han ett tänkespråk som är värt att vådra och det lydde så här: — Förlora och förlora, — man kan tröttna på det också! — Det är klart att man väl kan förlora någon krona, men handen på hjärtat, visst har vi väl den där baktanken att konsolidera oss så att vi har litet i reserv om det blir bistra tider. Vi skall inte vara för säkra.

Den kemisk-tekniska branschen är inte i ett utvecklingsstadie som aldrig förr, men konkurrensen är stenhård. Anders Herdin som håller på lagandan och på fair play hänger med för allt vad han är värd. Det blir många och långa turer med "lagledningen"

utomlands för studier och kontakter. Nya maskiner måste sparas upp och inköpas samtidigt som nya upptäcktsfärder måste göras i det myller av branschnyheter som ständigt kommer i marknaden. Det finns plats för mängder av produkter på vår egen marknad och — varför, säger Anders Herdin, — skall inte vi i Sverige "hänga med". Just att hänga med har blivit något som Anders Herdin hyllat genom tiderna. Det gäller att hänga med på alla fronter, det gäller både i lek och i allvar.

För en solbackakille är ingenting omöjligt, sade Anders Herdin när han drog igång sitt Gema. — Sälj bekvämlighet till kunden, men sälj dig själv först, säger han i sitt maningstal till medarbetarna. Det är inga tomma ord eller välsvarvade fraser. Det är realism helt enkelt.

Men det är som nämndes i föregående inte bara inom den egna industrien som Anders Herdin har hängt med. Hans sportintressen, som spirade under solbackaåren har sannerligen hängt med. Det finns säkert bland läsarna av den här tidningen pojkar som har fått känna på Anders förmåga att just "hänga med". Hur var det? Du forts. på sid. 21

MITT LIV i färgen

vindar kring detta standar, men Anders Herdin har hållit i stången med stadiga nävar.

Herdinarna i Falun är ett släkte för sig, men också ett släkte vars representanter alltid haft ögonen öppna för vad folk verkligen vill ha. Stor satsning på ungdom

Solbackaister bland märken i mängd Konstmotiv inne hos samlarna i dag

Tandningar, vattenmärken, papperskvaliteter och färgkuler: allt det där är något av nyckelord för en frimärks-samlare. Ju mer man kan om de där detaljerna, ju säkrare kan man vara på att inte låta lura sig när man vittjar korrespondensen på det lilla kvittot, som anger att portoavgiften är betald. Och en som kan mer än de flesta om de där tekniska detaljerna är Bernhard Beskow på Frimärkshuset i Stockholm, där man specialiserat sig på frimärken från Skandinavien och på klassiska märken, d. v. s. sådana från så där före 1880.

Det är många år Bernhard Beskow samlat frimärken, i någon mån började han väl redan som 5-åring — nu har han för något år sedan passerat de 50 — men den egentliga sparken in på frimärkshobbyn fick Beskow på Solbacka. Redan 1925 började han på skolan som en av 36 elever, en annan hette Tage Leffler och var betydligt äldre. Som sådan hade han också vissa rättigheter bl a den att hålla sig med "betjänt". Det är alltså inte svårt att räkna ut att passuppen kom att heter Bernhard Beskow och att hans "arbetsgivare" var frimärkssamlare och att den unge nybörjaren fångslades av den äldres album.

Naturligtvis blev det åtskilliga bläddringar i albumen och också ett och annat frimärke som lön för gjorda tjänster under de tre åren Beskow var kvar på skolan.

Som erfaren filatelist vet naturligtvis Bernhard också hur man nu lämpligast skall komma in i frimärkssamlarnas skara.

— Börja med en stor samling hela världen för att först så småningom gå över till specialisering på land eller motiv. Och börja gärna, men räkna med att få betala lärpengar, säger Bernhard, som annars tycker att frimärkssamlandet inte behöver bli särskilt dyrt. Det är ju också en mycket stillsam hobby.

Dessutom är filatelin lärorik: man lär sig geografi, naturhistoria, litteratur och mycket, mycket annat. Ja, så finns det naturligtvis också ekonomiska aspekter

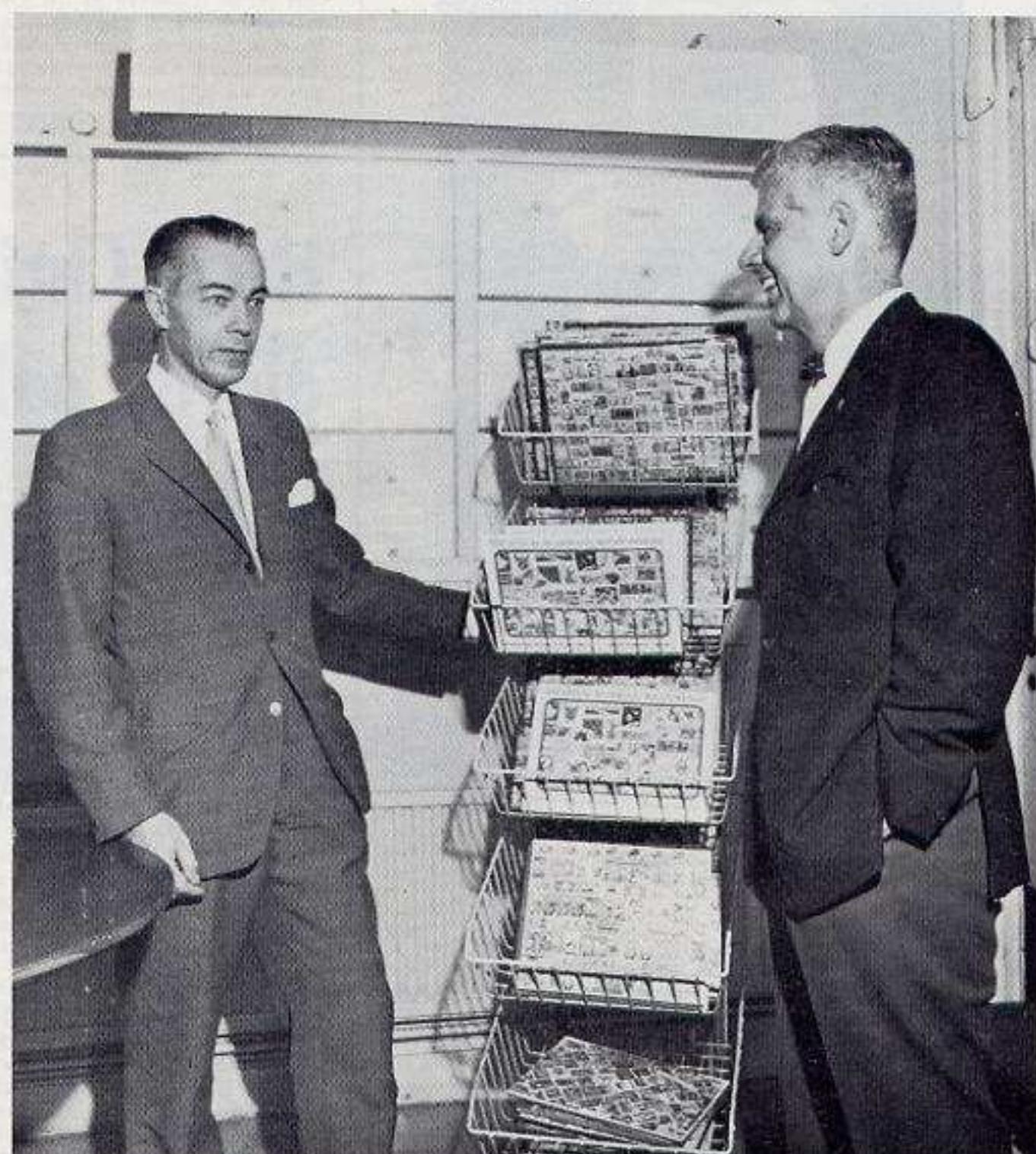
Låt är det givetvis inte att bli miljonär på frimärken — det finns många samlare som släss om dyrgriparna enbart här i landet. Enligt Bernhard Beskow är $\frac{1}{4}$ av alla läkare och tandläkare i Sverige frimärkssamlare, som i övrigt finns i alla åldrar och av båda könen. Dock för litet damer. Den verklige samlaren samlar heller inte för pengarnas skull utan för att han helt enkelt är intresserad.

Tag för resten gärna med frimärkena och gå in till Bernhard och få dem värderade. Visserligen kan det ibland ta rätt lång tid då något märke måste skickas till specialister i olika länder. Men ofta kommer nog svarer omedel-

bart. Och kommer det inte från disponenten själv kan det komma från en annan expert och Solbackabekant Bo Castegren torde vara i friskt minne hos alla Black & Tan-fans och hos alia som på 40-talets Solbacka försökte lura åt sig en extra slant till veckopeng. Bo återfinns numera bakom diskon i Frimärkshuset och då och då får han hjälp av inhoppande hustrun Anna-Greta.

Det går naturligtvis också bra att själv ta reda på katalogvärdet på ett frimärke. Det finns en hel del kataloger att välja på. Tyvärr finns det endast Facit — utgivare Frimärkshuset — på svenska och endast upptagande de Nordiska länderna. Det finns, en-

Bland miljontals frimärken i Frimärkshuset buserar Bernhard Beskow (till höger) och Bo Castegren. Den förstnämnde Solbackapojke i mitten av 20-talet, den senare välkänd av åtskilliga Solbackagenerationer under en lång senare period.

**MITT LIV
i filatelin**

på det hela. En del frimärken kan vara värd pengar. Kan ni tex skaka fram det enda existerande märket av en viss sort från Brittiska Guayana så är ni samtidigt ägare till tre kvarts miljon. Det räkar nämligen vara dagens värdefullaste frimärke. Men det går också bra med ett svenskt gult 3 shilling banco — sakert i dag

TÄND SNABBT
tänd med Clip
... den är ny,
den är snygg,
den är rätt.
Naturligtvis
fungerar
den helsäkert
— det gör ju alla

Consul tändare —
men Clip har något mer.
Formen.
Unga, strama linjer
med fart och funktion.
För Dig som tänder
— tänd med Clip.
Cirkapris

**CONSUL
CLIP**

ligt Beskow, inte marknad för en svenskspråkig världskatalog. Den skulle bli alldelens för dyr och man är därför nu hänvisad till tyska, engelska eller franska. En europeisk katalog finns dock på danska. Tro nu bara inte att man kan springa i väg till första bästa fri-märkshandlare, peka på ett värde i katalogen, slänga fram fri-märket på disken och få pengarna. Så enkelt är det inte, för man kan räkna med att få ungefär 60 procent av katalogvärdet, men då skall det vara bättre märken.

När man nu äntligen har lyckats arbeta sig igenom den där jättelika hela världen-samlingen man köpte från början och skall specialisera sig, vad skall man satsa på?

— Ja, säger Beruhard, i fråga om länder finns det just nu inget land på topp. Frankrike ligger alltid bra till och för två år sedan var det San Marino och Vatikanen som stod högst i kurs. Mest inne i motivsanlandet för närvarande är konstmärken.

Motivvalet ökar ständigt eftersom det finns en hel del länder som ger ut frimärken på ren spekulation. Det gäller särskilt Afrika, öststaterna, de arabiska sheikdomerna samt Centralamerika. Så kan också tilläggas att en mode-

nyck är förra-dags-stämpel-samlanden och äldre svenska första dagsbrev är ganska värdefulla — en sak som även i detta fall bestäms av tillgång och efterfrågan.

Populärt i Sverige är nu också svenska lokalmärken. Sidana lokala postmärken kom på 1880-talet men dog ut och kom tillbaka i en ny period 1925, försvann igen och kom tillbaka i en omgång på 40-talet tills postverket stoppade affärerna.

Inventering gör ju varje affär med självaktning ett par dagar varje år, i Primärhuset tar proceduren sex månader. Men så ligger man också inne med ett lager av ca 20 miljoner märken, varav 12–15 miljoner är massvärsmärken. Nu har Primärhuset också ett dotterbolag i Leksand, där man vid sidan av märkena ger ut Facit-katalogen (ca 40 000 ex per år), trycker album av egen konstruktion (1 000 000 blad går ut över världen) och varifrån man säljer 1 000 000 000 (1 miljard) frimärksfästsättare per år.

Till sist Bernhard Beskow, har du egen samling hemma?

— Jajamen, innehållande bl a en mycket stor Islandssamling, påbörjad redan i barndomen — lön från Tage Leffler. Hur många märken och värde på hela samlingen vet jag inte.

Hans Christiansson gjorde sällsynta fynd hos kungen

Arkeologiska fynd som saknar motsvarighet i Sverige har gjorts vid kung Gustaf Adolfs sportstuga i Forsavan vid Tärnäsön i Västerbotten. Kvartsavslag i stora mängder tillsammans med formationer och lämningar av hyttor och kator har hittats av en forskargrupp ledd av professor Hans Christiansson, Uppsala. Före detta Solbackaeleven Hans Christiansson är välkänd för alla solbackaliter genom sina många intressanta berättelser i ST.

Allt tyder på att platsen i forhistorisk tid använts för att tillverka redskap. Inga liknande fynd har tidigare gjorts i Sverige.

Platsen väckte arkeologernas intresse förra året sedan man hittat kvartsavslag i torven på en av kungens kator. Fynd av spjut och pilspetsar styrkte ytterligare forskargruppens teorier att man funnit rester av en forhistorisk boplats

Kungen gav personligen tillstånd till utgrävningarna.

Ca 10 000 skärvar kvartsavslag har transporterats från fyndplatsen i Västerbotten till Stockholm för analys. Det är f. n. inte möjligt att definitivt avgöra hur gammal bebyggelsen är. Utgrävningarna fortsätter nästa sommar då man bl. a. hoppas kunna fastställa fyndens ålder genom s. k. pollenprov.

Många personalförstärkningar välkomnade

En hel del personella förändringar ägde rum inför detta lärs års början. Rektor Tor Lundbergs begärda och beviljade tjänstledighet under ett lärs år innebar att lektor Andreas Ehn ryckte upp som vik. rektor samtidigt som en nyinrättad studierektorstjänst besattes med adjunkt Åke Josefsson.

Två nya lärare har anställts i samhällsvetenskapliga ämnen. Fil. lic. Conny Carlsson fann studentstaden för trång och sprider nu sin lundensiska lärdom i historia, inte minst. Storstadens buller flydde Ingrid Carlsson (inte Connys fru) för att likaledes sprida historiska kunskaper bland Solbackas elever.

Som särskild fritidsledare — för att bl. a. organisera och hålla igång den mycket omfattande hobby- och fritidsverksamheten — har gymn.-dir. L.-O. Nilsson gått in. En rad nya aktiviteter och bättre fart på gamla vittnar om att ett länge känt behov av en sammanhållande kraft fyllts.

Fröken Inga Brädfors, som tidigare skötte både kassa och sekreterarearbete, har fått koncentrera sig på det förstnämnda. Hennes roll som sekreterare på rektorsexp. har övertagits av fröken Anita Svensson. Fru Gun Nilsson har anställts på heltid som bokförare vid kamrar Gottbergs sida.

I bokhandeln och posten fungerar så Bengt Ericson vars fru Hazel axlat husmorsbördan på Gymnastiken. Samma uppgift på Norrebo har fru Lisa-Greta Pettersson fått. Vår "gamle" vaktmästare K. E. Johansson har kommit åter framför allt för att se till skolans fastigheter och Elvir Winér basar över vaktmästarna i allmänhet, vilka utökats under hösten med Gunnar Johansson.

På den värddande sidan har anställts en ny skolsköterska, leg. sjuksköterskan Vasti Dahlerus, som i hög grad även ägnar sig åt kurativa uppgifter.

Som synes har också en förstärkning av personalen skett inom vissa sektorer av skolans liv.

BENGT OCH HAZEL ERIKSSON hör också till de nyanställda. Herr Eriksson har efterträtt fru Johansson i bokhandeln som numera är belägen i de nyrestaurerade lokalerna i Reserven. Fru Eriksson är husmor för eleverna på Olympen och på Norra och Södra Gymnastiken. Båda makarna Eriksson är stockholmare med ständig önskan om att få bosätta sig på landet. Solbacka är idealiskt och steget från storstaden och dit togs via Nyköping, där herr Eriksson var bilskolelärare. Foto: Nils Pihl.

CONNIE CARLSSON kom till Solbacka efter lärarpraktik i Hagsätra. När magister Carlsson inte undervisar ägnar hon sig åt litteratur eller musik, både klassisk och modern, men spelar tyvärr inte något instrument själv. Fru Carlsson ser mycket positivt på internatskoleformen och tycker eleverna på Solbacka är lättillgängliga. Hon anser det lätt att få en värdefull kontakt med eleverna, vilket dock försvaras av att fru Carlsson har bostad nere i Stjärnböv. Foto: Nils Pihl.

CONNIE CARLSSON är sann skänning och kommer från Lund. Han ville dock lite längre norrut och sökte en skola med fri natur i närheten. Detta för barnens skull. Han var också nyfiken på Solbackas skolsystem och hamnade alltså rätt. Magister Carlsson tycker arbetet är tidskravande men mycket trevligt och att Solbackas elever är lätt att få kontakt med samt positiva till skolarbetet. Framsta nackdelen med skolan är svårigheten att få för en skänning riktig mat. På fritiden är magister Carlsson intresserad av resor. Han är också pater på Österbo II och III. Foto: Nils Pihl.

VASTI DAHLERUS har övertagit jobbet som sjuksköterska på Solbacka och tillsammans med en dotter och två söner flyttat in på Vakten. Närast kommer syster Vasti från Huddinge och två års arbete vid ett hem för utvecklingsstörda. Syster Vasti kopplar gärna av med promenader i skog och mark men lyssnar också på dottern Vendelas Beatles-skivor. Andra fritidsintressen är antikvitetsamlande, besök på gamla kulturplatser och vid minnesmärken samt sömnad. Bäst med Solbacka anser syster Vasti omgivningarna vara och hon är glad över den fina kontakt hon omedelbart fått med lärare och elever. Foto: L.G.

Forum i höst

RODENSTOCK

är sedan decennier föregångare
för modern design och högsta kvalitet

Låt Eder optiker visa Eder de vackra
modellerna i de moderna färgerna.

L. J. LANGE AB Göteborg - Sundsvall

Optik engros

Gunnar Schramm

Bilden ovan

FORUM HAR I HÖST inte haft några större evenemang. En serie musikkvällar i Anlan, under ledning av magister Andersson, har dock startats. Kamrer Gottberg har varit ledare för en kurs i föreningsteknik. Fler idéer finns emellertid och kommer att realiseras under våren. De som skall svara för detta är Forums styrelse fr. v. Björn Mörnstrand, Björn Hacklon (ordf.), Jens Pedersen, Bengt Kylsberg, Göran Gebenius, Beata Holqvist. Foto: Nils Pihl.

Bilden ovan till höger

För första gången har en flicka blivit medlem av Solbackas elevråd och pionjär blev Birgitta Andersson i årskurs 2. På bilden är hon omgiven av övriga rådsmedlemmar, som från vänster är Lars Baalack 5^a, Thomas Tell åk 1, Johan Winberg 5^a (sekr.), Kaj Sjunnesson åk 2, Lennart Jarnhammar åk 2 (andre kurator), Mikael Löfgren åk 2 (förste kurator), Bo Stibeck åk 1, Johan Falkenberg A III^a, Hans-Åke Wängö A III^a, Peter Carlstedt åk 2, och kontaktmannen adjunkt Hans Norrman. Foto: Nils Pihl.

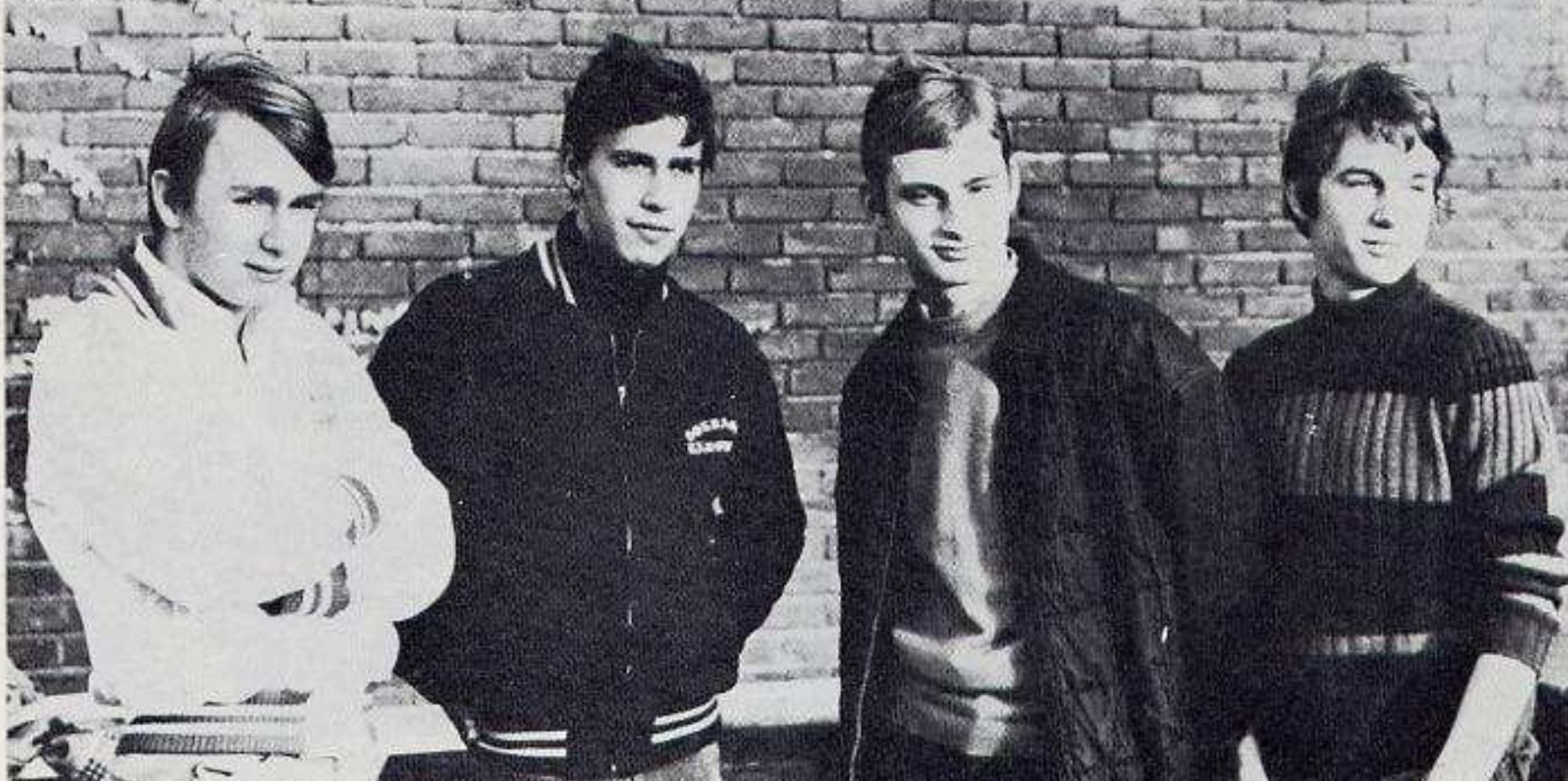
Bilden nedan till höger

FOIBOS NYA STYRELSE har Nils Pihl plättat i mindre konventionellt sammanhang. Från vänster är det Lennart Jarnhammar (kasör), Martin Gerentz (sekreterare), Jerker Olsson (ordförande och ST:s lokalredaktör), Robert Gadefelt (ceremonimästare).

Flickdebut i elevrådet

Foibos nya styrelse

GORUMETS MEDLEMMAR NOVISER VID SPISEN

Aven i höst kunde Solbäcka gastronomiska förening, Gourmet, anordna en kurs i matlagning under fru Eva Norrmans sakkunniga ledning.

Tio kvällar har kursen pågått i mässen, där 12 noviser lyckats komma en bit på väg i matlagningens svåra konst. Tyvärr har det varit svårt att få medlemmarna så intresserade att de inte bara kommer när det i deras tycke vankas god mat.

Ordförande har i år blivit Fredrik Trolle, som trots många svårigheter skött ordförandeskapet med heder. Som avslutning på terminens verksamhet åkte föreningens samtliga medlemmar till Gnesta för att avnjuta en god jullunch.

PS. På förekommen anledning har beslutats att ingen intagning av flickor skall förekomma. DS.

GYNNA TIDNINGENS ANNONSÖRER

Kundernas
förtroende
vår bästa
reklam

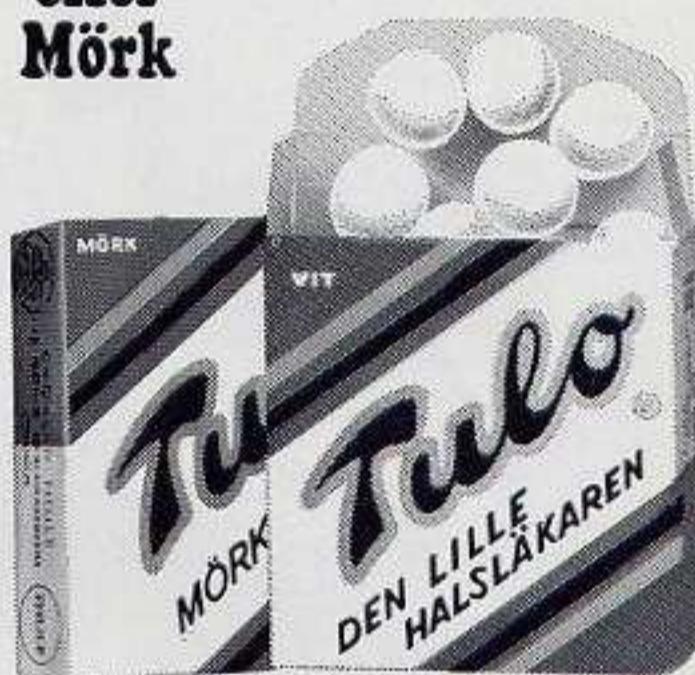
I snart 20 år har vi tryckt denna tidning och följt utvecklingen med modern typografi.

Hälsingborgs Tryckcentral
252 23 Hälsingborg - Tel. 042/11 17 46

TA EN TULO

Vit
eller
Mörk

"en pärla för halsen"

CHOKLAD-THULE

Bästa värmen

under solen

Bättre kontakt mellan hem och skola

Informationsdag nytt bra initiativ

I läroplan för gymnasiet framhålls vikten av att "kontakten med hemmet skall framför allt tillgodose föräldrarnas behov av information om skolans verksamhet". Den vanligaste kontaktformen — telefon eller brev — kan ju svårigen tillgodose detta krav, allraminst på en internatskola med elever från hela landet.

FÖR ATT I någon mån leva upp till läroplanens målsättning i detta fall och kanske inte minst för att få en bättre och personligare kontakt mellan målsmän och skola väcktes på ett sammanträde i den livaktiga samarbetssämmanden vid Solbacka läroverk förslaget att anordna en informationsdag under den första hälften av höstterminen. Den tog givetvis siktet inte enbart på elevernas målsmän i den nya gymnasiet utan även den i ring III och de tre årskurserna i realskolan, som fortfarande finns kvar.

INFORMATIONSDAGEN organiserades och inbjudan utsändes. Jakande svar strömmade in i betydligt större mängd än väntat och skvalrade om att långa resor i sakta mak (70 km!) inte avskräckte målsmännen, då det

gällde att få ökad kontakt med sina barns skola.

Redan kl. 7.30 stod de första förväntansfulla målsmännen redo vid klassrumsdörrarna för att följa någon eller några av de fyra lektionstimmar som gick i vanlig ordning denna dag. Skaran av målsmän växte och i vissa klassrum hade man svårigheter att placera alla åhörarna. Under elevernas frukostrest hade klassföreståndarna mottagning för målsmännen. De långa köerna utanför en del klassrum talade sitt tydliga språk om ett stort kontakt- och informationsbehov.

EFTER YTTERLIGARE en lektionstimme som åhördes av cirka 130 målsmän (skolan har ca 350 elever!) samlades gäster, lärare och husmödrar i skolans matsal för lunch. Då hade många

Studierektor Åke Josefsson visar ett par målsmän vägen till en "eftersökt" klassföreståndare. Foto: Magnus Lagerfelt.

målsmän även besökt sina barns "hem" och träffat husmor och elevhemsföreståndare. Dessutom hade ju många givetvis sökt sig till rektor, studierektor, skolsköterska, fritidsledare och andra befattningshavare på skolan för samtal.

Under lunchen gav rektor en orientering om skolans historia och nuvarande organisation. Stu-

direktor redogjorde för de gamla skolformernas avveckling och det nya gymnasiets målsättning och arbetsmetoder.

AVEN OM MÅLSMANNEN för internatskoleleverna inte har daglig kontakt med sina barns studier, var intresset stort för att genom denna information få en bättre kännedom om inte minst det nya gymnasiets arbetsmetoder.

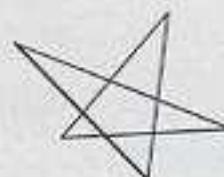
Många missförstånd kan säkert undvikas genom en utförlig information om de nya skolformerna, som ännu inte hunnit bli särskilt kända utanför skolans egen värld.

Efter denna första samlade direktkontakt som informationsdagen erbjöd har vi kunnat konstatera bättre relationer mellan hem och skola. Mot den bakgrund kommer sannolikt informationsdagen att återkomma varje år i utvidgad form.

Ajo.

Trängseln blev stor i tegelhallen innan matsalsdörrarna öppnades. Foto: Magnus Lagerfelt.

Brev från deltagare i galafesten

BRODER

DU MISSADE i sanning en magnifik tillställning. Det var en fest må jag säga. Visserligen har plånboken icke hämtat sig ännu, men läckerheterna var värda det pris som åsatts. I dubbel bemärkelse. Om man ändå kunde förstå hur forna Solbackapojkar kan ha en sådan förmåga att charma så vackra kvinnor. Eller är det förresten så mystiskt?

Nåväl! Det hela började med en drink i ett av hotellets många samlingsrum. Klubbens ordförande Peter Julius Coyet stod vid dörren och skakade hand med alla, och hade förutom en havsblå smoking med ljusblå skjorta, också en extrablick och ett extraleende till övers för alla de vackra kvinnorna.

Och sedan på gatan kände man hur det gamla hjärtat bultade på med några extraslag. Föreningens klubbmästare hade satt ut en skylt på den blåsiga trottoaren. Einar Öistad (klubbmästaren alltså) och sekreteraren i den illustra församlingen C. G. Widstrand hade placerat sig bredvid rockväktmästaren och sträckte där fram en välkommande hand.

* * *

NÄR DRINKAR SLUNKIT genomstruparna var det dags för ren sadeln att slinka. Och det gjorde den.

81 tappra hade mött upp, och dansen trädde till Staffan Broms orkester. För dagen tydlig ovanligt svängig. Den gode Staffan var väl med och bildade den första välljudande (obs!) orkestern på skolan. Black and Tan kallades den av någon anledning, och hade till följd av detta Ellingtons gamla paradlåt Black and Tan Fantasy som signaturmelodi. Minns jag månne alldel galet om jag tidsbestämmer detta till slutet av trettiolet åller början av fyrtiolet?

Roligast på festen hade utan tvekan Bosse Roosmark, som vad det led började förhöra sig om möjligheterna att bjuda in boxaren Buster Mattis på en dubbel whisky. Sedan Öistad i ett trevligt välkomstkväde anförtrott de

SKÖNHET
I DANSPAUS

men varför kom det inte många fler

prominenta gästerna att de inga lunda var ensamma om prominensen på hotell Apollonia. Buss ter vann ju någon match i Stockholm samma dag och han bodde på hotellet. Dock misslyckades Bosses tappra försök. Men det gjorde ingenting, för hans bord genljud utan uppehåll av de mest muntra skratt.

HÖJDPUNKTEN KOM dock då herrar Roosmark och Claes Öhman ensamma skulle exekvera oxdansen, men grundlurades av Staffan och hans gossar, och i stället plötsligt befann sig mitt uppe i den eldgaste av Zorbadanser.

Dumt av Dig också Broder, att inte anmäla Dig till partyst. Hade man raskat på med sin anmälan kunde man begävats med en chokladask, vilket en del gjorde. Andra belönades med namnet i halvett i kvällstidningen Expressen (som ju rycker in överallt). Något jumbopräis utdelades dock ej, till obeskrivlig sorg för skrivaren, som säkert utan konkurrens skulle kammat hem detta.

DET VAR SKOJIGT, tyckte vi, att få träffa rektor Tor Lundberg med parant maka, adjunkt Hans Norrman, med likaså parant maka och doktor Andreas Ehn, med parant maka. Representanter för dem som vet något på Solbacka. Det var skojigt att höra att man överlever och till och med klarar sig bra, trots att 28 flickor går på skolan nu.

Alla andra, kända och okända ungar med Solbacka gemensamt var också skojigt att träffa. Och Bossa Novan var definitivt jobbigast!

Hoppas Du härmad ångras att Du inte var med, så att Du redan nu kan börja spara till nästa års supergalataffel med paranta damer! Det är skoj må Du tro!

HÄNT I VECKAN var inte där, trots ivriga misstankar. Där emot visade sig min kamera vara trasig, varför jag av 48 tagna bilder endast kan redovisa detta. Men Expressen var som alltid först och hade som sagt begävat en del av deltagarna med halvett

förhandstext. Som bekant har den tidningen ju alltid intresserat sig för Backen.

Samla Dig alltså till nästa höst och festen då, uppmanar Dig på skarpen ett gammalt Backeninventarium:

Stig Engzell

STAFFAN BROMS
MUSIKANSVARIG

SÅ BLEV DET DAGS FÖR FLICKOR- NAS INTÅG

INGA SVÅRIGHETER ACKLIMATISERA SIG

Bäst är kamratskapet
Sjukavdelning önskas

Höstens största händelse på Solbacka var, som alla vet, att det gamla pojkinternatet blev samskola. Alla undrade vi väl i våras hur det skulle gå och om skolans resurser skulle räcka för att ta emot flickorna. För att få svar på dessa frågor har lok.red. vänt sig till en av flickorna på skolan, Gerd Agenstam, i årskurs ett.

1. *Har det berett er flickor några större svårigheter att finna er tillräffa här på Solbacka?*

Nej, det har inte berett mig eller de andra flickorna några som helst svårigheter att finna oss tillräffa på skolan. Jag har på förfrågan funnit att de flesta trivs bra med sin nya tillvaro. Visst känner man sig litet instängd ibland. Det är ju naturligt att man inte kan

ha samma möjlighet att rosa sig här, som man har hemma i en stad. Men det är ju heller inte därför vi är här.

2. *Vilka var dina första inttryck av Solbacka och pojkarna här?*

Mina första inttryck var enbart goda. Jag kände mig hemma från första stund. Intrycket av pojkarna forts. å sid. 20

Nog blir vi bortskämda

— An så länge blir vi nog väldigt bortskämda. Vi är alldetts för få. Men vi trivs nog allihop. Säger en söt flicka, slank, välväxt och kanske vid pass 16 år. Den här gången satt vi i dagrummet på Ekebo och talade med varandra. Men vi skulle lika gärna kunnat befina oss i en tjuvrökargrotta, eller på väg till kiosken eller så. För på Solbacka finns det numera hemmeliner bland kattorna. Eller vackra flickor bland eleverna för att tala kiartext.

— Det har faktiskt kommit in ett nytt fritter i våra klassrum, berättar en gammal garvad Solbackalärare. Men han ser trots allt inte ledsen ut. Nej, snarare road,

Det där med skolan för gossar i hjärtat av Sörmland, det håller inte längre. Möjligens kan man som pojke numera tala om att man har hjärtat i Sörmland.

Så blev det då alltså så. Detta som man så många gånger diskuterade över en pipa rök på Kaxis barri-

kader. Flickor är toppen, men på Solbacka, NEJ!

— Jag tycker det är jättebra. Det blev inte allis som man trodde. Nu är det naturligt, det här med flickor i klassrummet, på Kaxis, i elevrådet och i föreningar. Det går jättebra med brudar på Backen.

FÖR EN MANLIG ELEV från femtiotalets hektiska Solbackatid, förefaller det där helt otroligt. Bara det att ens gamla rum på Ekebo, som förut inrymt en manligt präg-

lad atmosfär av pipolja, bandyklubba, gevärslott och runda ord, att det numera präglas av ungflicksljuvhet och luktar ögon-skugga och tjsande parfym. Det är en otrolig tanke. Men tiderna förändras.

— Först var pojkarna väldigt blyga, berättar *Lena All*, Stockholmsflicka i årskurs ett. De vågade inte riktigt tala med oss. När en kille kom fram och liksom bröt vallen, och sade något till en av oss, då vändade alla med spänning och frågade när han kom tillbaka: — Vad sa hon?

— Men nu märker man knappt att man är flicka, så pass har vi fallit in i miljön, säger *Elsa Löfgren* från Nairobi.

Och båda tycker grabbarna är gulliga och jättebra.

MEN VARFÖR BÖRJAR man på Solbacka om man är en vacker flicka? Sigtuna finns ju, och Viggbyholm.

— De flesta har någon tidigare anknytning till skolan, säger Elsa, vars far en gång själv varit elev, och som har en bror där också. Andra har vänner och bekanta som haft barn på skolan, släktningar o. dyl. relationer.

Men trots att flickorna anser sig vara bortskämda, har det sina nackdelar att vara i klar minoritet. Gymnastikktionerna ligger utanför schemat. Likaså bastubadandet. Man får bara disponera en timme i veckan. Och flickor som badar så mycket!

— Men det är väl bara för att vi ännu är så få, konstaterar de unga damerna som för närvarande är cirka 22 stycken.

— Man vänjer sig, säger en gosse med Solbackas nya fritidsjacka på sig. I början var det spännande, men nu tycker jag det är toppen att ha tjejerna här.

Man undrade ju hur det skulle gå. Tjejer på Backen. Men se så lyckat det är!

VAD SÄGER DÅ en tös som vet att hon är med och skapar historia på Solbacka. (På sätt och vis i alla fall.) Hur reagerade hon när hon stod på skolgården första dagen med väskan i handen? På en skola mitt på bondvischans med 266 pojkar?

— Egentligen tänkte man inte på det, det fanns så mycket annat just då att ta intryck av. Men det är klart att man undrat hur det skulle gå.

— Jag tyckte det skulle bli kul att komma till Solbacka, säger Lena All. Jag hade hört talas om skolan tidigare. Hört en massa positivt om den. Och jag trivs jättebra. Det finns ingen anledning att kloga. På sätt och vis är det bra att det är brist på de sysselsättningar man är van vid. Det blir mera läst då, och det är ju därför vi är här.

Men även i könsrollsdebattens tidevarv finns det aktiviteter förknippade med kvinnan, och som anses typiskt kvinnliga. Ävenså på en gammal det starka könets högborg som Solbacka. Man kan lära sig att väva och sy. Men man behöver inte bär kjol för det. Det finns över 20 aktiviteter att slå ihjäl fritiden med, så kom inte och säg att det inte finns något att göra.

MEN ANNARS ÅR de som vilken Solbackapojke som helst, dessa flickor. När sista ringen till lunch kommer kappan på, på läxisen sover man och efter middagen står man på Kaxis eller kilar man ut bland buskarna och tar sig ett bloss. Och åker fast också för den delen.

Ett inventarium blir helt begeistrad!

STIG ENGZELL

Vid besök i

SOL- STADEN bor
BACKAPOJKAR

på STADSHOTELLET

AB TENHULTS IMPREGNERINGSVERK

TENHULT — Tel. 036/91378

Specialföretaget
för Tryckimpregnerade
Trävaror.

Vi leverera färdigimpregnerat virke från
rikhaltigt lager.

I vår produktion av röt- och insekts-
skyddat virke ingår även sådant i brun
färg. Vi kunna även tillhandahålla under
vacuum o. tryck eldskyddsimpregnerat
virke.

**Endast Tryckimpregnering ger virket
det bästa skyddet.**

SOLBACKADAGEN 1968

För att göra Solbackadagen så trevlig och omväxlande som möjligt ber föreningen sina medlemmar att inkomma med förslag till Solbackadagens utformning. Dagen är bestämd till den 23 maj, Kristi Him.-f.-dag. Då har studenterna lämnat skolan så plats finns för fruar och fästmör.

Vanlig kallelse kommer att utgå.
Stjärnhov i december 1967

Hans Norrman

ARSAVGIFTEN

På årsmötet i maj beslöts att höja årsavgiften till 15:—. På skattmästarens förslag beslöts också att alla postförskottsavgifter på tidningen skall försvinna. Så den egentliga höjningen av avgiften stannar vid ungefär tre kronor.

1948-ÅRS STUDENTER!

Vik den 22 maj 1968 för studentjubileum. Kallelse och närmare upplysningar kommer längre fram. Har Ni några önskningar så kontakta Hans Norrman.

var också bara gott. Vi kom genast i kontakt med dem via mäldertiderna. Det hela var i själva verket mycket lättare än jag räknat med. Detta bör väl tillskrivas pojkarternas artighet och tillgänglighet. Tilläggas bör att artigheten i viss mån avtagit i och med att pojkarna lärt känna oss bättre. Därmed är det inte sagt att de är oartiga.

3. En flickas intressen måste ju skilja sig en hel del från pojkarternas. Tycker du, att skolan gjort vad den kan för att tillgodose en flickas krav på fritidsysselsättningar? Om inte, ge några förslag till förbättringar.

Jag, och flera med mig, tycker att skolan verkligen gjort vad den kunnat för att tillgodose dessa krav, som mycket riktigt skiljer sig från pojkarternas. Flickornas krav måste ha varit svåra att uppfylla eftersom skolan ursprungligen är planerad och byggd för enbart pojkar, men vi tycker som sagt att skolan gjort ett gott arbete. Det har ordnats allt vad vi har begärt att få, t.ex. tillgång till ridhästar,

vävkurs, sykurs. Vi har även varit välkomna i de flesta av skolans föreningar.

4. Anser du, att systemet med självstyrelse fungerar bra? Eller skulle du vilja föreslå skolan något annat sätt att sköta upprättahållandet av ordningen på?

Det sätt skolan har att upprättahålla ordningen på tycker jag är bra. Det behövs ingen inblandning av lärare då det gäller förseelser. Det är roligt att se att eleverna verkligen kan klara av en så stor uppgift så bra som de verkligen gör. Det vore synd om detta skulle tas bort.

5. Anser du att internatformen verkar befrämjande på studierna? Eller tycker du att miljön i hemmet är bättre ur studiesynpunkt sett.

Jag anser att internatformen i högsta grad är befrämjande för studierna. Man känner sig uppmunrad att läsa på ett annat sätt än hemma. Där finns alltid saker som lockar framför studierna och man har inga tider särskilt utsatta för läxläsning. "Läxis" är alltså en kolossal fördel.

6. Tycker du, att reglerna här på skolan och korrigeringarna vid överträdelser av dessa, är för stränga?

Reglerna tycker jag i de flesta fall är befogade. Regler och förordningar är i högsta grad nödvändiga på ett internat där eleverna bor dygnet runt. Men det finns trots allt regler som är stränga i överkant. Att t.ex. en elev inte får röka om han eller hon inte fyllt 16 år, även om eleven har föräldrarnas tillstånd. I bland kan det förhålla sig så, att eleven har rökt hemma innan han (hon) började på Solbacka. Det kan då bli stora påfrestningar för eleven att plötsligt sluta. Å andra sidan gör ju skolan rökaren en stor tjänst genom att inte låta honom eller henne röka.

7. Uppfattar du elevrådet som ett i huvudsak bestraffande organ, en "poliskår" som alltid stråtar efter att sätta fast överträddare av reglerna?

Nej, jag personligen uppfattar inte elevrådet som en "poliskår". Men det finns de som gör det.

8. Vad är enligt din mening det bästa med Solbacka?

Det bästa med Solbacka är kamratskapen mellan eleverna och deras sammanhållning mot hotande faror från alla håll. Men Solbacka har även andra förtjänster, t.ex. den alltid lika vackra naturen.

9. Vad är det sämsta med Solbacka?

Det klagas ofta på maten bland eleverna och jag måste nog säga att den ibland är litet för fet för att vara nyttig för växande ungdom. Ett minus är också att det ännu så länge inte finns så många flickor på skolan, men det rätts väl till med åren. Tyvärr har flickorna inte någon egen "sjuka" och det är inte alltid så roligt att bo tillsammans med en sjukling, även om sjukdomen inte är allvarligare än litet feber och halsont. Man blir smittad och sedan finns det risk för att infektionen sprids runt till alla på hela hemmet. Men det kommer väl sjukavdelning för oss flickor också. Skolan kan ju inte hinna med allt på en gång.

Latinkronika

Ny undervisningsform för liten studiegrupp

Undervisningsmetoderna ifråga om latinet har ändrats avsevärt i och med det nya gymnasiet intag. Alla gamla latinare tänker säkert tillbaka på den tiden, då de satt med en svensk text framför sig, i begrepp att översätta denna till "lingua latina".

Nu har emellertid lektor Björkman åtagit sig att i latin föra fram sin dotter jämte fyra internat-pojkar till en examen i årskurs tre. Vår lärobok heter "Vox Latina" och har ännu så länge bara bestått av kända citat av framstående romare, levande för några årtusenden sedan. Mest förekommande är nog Caesar, Cicero och Horatius. Men även i bibeln förekommande ordstäv är ofta på tapeten.

Vi är bara 5 i gruppen och har, i våra ögon, lärt oss en hel del, inte minst om romarnas historia, som vår lärare besitter oanade kunskaper i. Magistern däremot anser, att vi skall kunna böja "mensa, sum och voco" i alla dess kasus och tempus litet fortare och framför allt litet rättare. I mitt tycke har vi gått fram litet för fort. Man blandar bara ihop de cirka 50 böjningsmönstren, som vi hittills har gått igenom och således bör kunna. Men de mognar väl med tiden får vi hoppas. Här vill jag passa på att ge magisterns dotter Veronica en eloge. Hon är, enligt min kamrat, som ett "levande latinskt uppslagsverk". Detta bestyrker jag, ty hon kan det mesta, men skam vore det väl annars med en sådan fader, en fader av den gamla skolan.

Apropå kunskaper, så deklarerar vi dem ibland skriftligen. Här har vi en av de större differenserna mellan det gamla och det nya gymnasiet underundervisningsmanér.

Förr översatte man, som jag nämnde i början, från svenska till latin. Nu har vi mest glosföhr och någon enstaka gång får vi översätta en latinsk text till svenska. Några svensk-latinska översättningar förekommer aldrig skriftligen i det nya gymnasiet.

Håller oss varma gör vi med våra sju timmar i veckan. Man trodde först, att det skulle bli litet enformigt med så mycket, men där bedrog åtminstone jag mig. Lektor Björkman lägger nämligen alltid upp lektionerna på ett bra och gemyltigt sätt och vi har verkligen trevligt under våra gemensamma stunder.

Slutligen skulle jag, å mina och mina övriga latinläsande kamraters vägnar, vilja framföra ett från hjärtat kommande tack till magistern för den gångna terminen, och relaxerande jullov.

Post Scriptum. Vi hoppas på och längtar efter en studieresa till Uppsala.

Claes.

Lärare och elever gjorde trevlig underhållningskväll

På många av landets internatskolor förekommer ett par gånger per termin något slag av lättare underhållning. Vår nyutnämnde fritidsminister L.-O. Nilsson tyckte, att det borde finnas något liknande även på Solbacka. Idén utvecklades och blev till verklighet en mörk novemberafton.

Premiären blev något av en succé. Aulan var fullsatt till sista plats, när magister Nilsson presenterade kvällens första programpunkt. Det var en av Lars-Erik Larssons cellokonserter, framförd till allas belåtenhet av magistrarna B. Andersson, cello och G. Larsson, piano. Magister Andersson fortsatte sedan med att, tillsammans med magister Sunnerstam, sjunga några gluntar till pianoackompanjemang av magister G. Larsson. Denna programpunkt rev ned de största applådaskorna.

För det litterära inslaget svarade Foibos genom P. M. Ihse, som på ett utmärkt sätt läste de två dikterna Marionetterna och Final som en hyllning till Bo Bergman. Omedvetet hade Ihse valt en av rektorns favoritdikter och tackades för detta med en hjärtlig handtryckning.

Två av skolans främsta trubadurer, "Gingi" Löwenhielm och

Max Rosendahl bidrog med tre visor var. "Gingi" inleddes bland annat med en visa av C. M. Bellman. Max framförde sedan tre egna kompositioner till publikens hörbara förtjusning. En av dem handlade om hur det känns att vakna upp dagen efter ett (Solbacks!) party.

Tillsammans med sina fruar framförde magistrarna Andersson och Sunnerstam tre sånger.

För kvällens sista programpunkt svarade skolans popband Groovy Love som dagen till ära presenterade en ny medlem, Claes Landahl. Bandet kom tyvärr inte till sin rätt, då några av förstärkarna var ur funktion.

Som avslutning vill vi tacka magister Nilsson för hans lyckade försök till underhållning. Vi hoppas på fler liknande evenemang.

GEBBE

Den är förmer – Den är för Er...

Moderna män bär i höst en LL-skjorta. Välkommen in till oss och låt oss visa Er det senaste i skjortmodet! Skjortor från LIDKÖPINGS LINNE AB – skjortor som är förmer – de är för Er.

POPBAND med publiktycke

Skolans popband "Groovy love" har under terminen haft stora framgångar här på skolan, men även gjort succé på Elektron i Gnesta. Gnesta kanske inte säger så mycket i popbranschen men det är dock en bit på vägen, kanske en "milstolpe". (Se bilden.) Tyvärr har publikframgångarna inte mot-

svarats av ekonomiska och som alla andra popband är det svårt för grabbarna att få verksamheten att gå ihop. Spelning väntade under julen i Stockholm bl. a. och vi hoppas att det blev framgång.

På senaste tid har bandet fått förstärkning av Clas Landahl, som ej är med på bilden.

MITT LIV i klisteret

rutad, säger Bertil Hofverberg som stiger ur sängen kl 06.30. Arbetsdagen bakom chefsskrivbordet börjar kl 08.00.

— På Backen fick vi lära oss att stå på egna ben ganska tidigt. Jag har fortsatt med den goda vanan. Internatskolan som studieform passade mig utmärkt, men jag vill inte påstå att den passar alla. Solbackatiden fostrade inte bara själen, kroppen fick också vara med i talrika idrottsdueller och friluftsdagar. Fotbollen lig mig särskilt varmt om hjärtat. Intresset finns fortfarande, även om jag som infödd norrköpingspojke helst vill tala tyd om IFK denna säsong, säger Bertil Hofverberg och packar tandborsten för en snabbvisit till norska dotterbolaget Hernia Norsk AS i Oslo.

— Jag reser minst två dagar i veckan, vilket är föga populärt hos min fru, fyraåriga pojke och sexåriga flicka — speciellt inte som jag helst startar på söndagsmorgonen för att vara framme i god tid på måndagsmorgonen. Men det är vanor som hänger i från Solbackatiden.

HOF

MITT LIV i färge

som spelade bandy eller fotboll och hade Anders som motståndare. Kommer Du ihåg småbarnen? Dom var väl inte elakt menade, men säkert var dom hårdare så att det räckte.

— Sporten skapar vassa killar, säger Anders och så går han på i ullstrumporna hemma i Falun och satsar för fullt på ungdomen. Han öppnar gärna plånboken för att stödja sporten. Det gäller snart sagt alla former av sport. Bandyn har i alla tider varit hans stora passion, men också fotboll och boxning har han stöttat åtskilligt.

Vi på Gema satsar stenhårt på idrotten, säger chefen, — det måste vi helt enkelt göra. I det här jobbet där det verkligen gäller att hänga ordentligt i selen måste man vara på alärtan. I ett hårt expansivt företag måste man stå på gaspedalen för jämn och då har den fysiska spänsten stor betydelse.

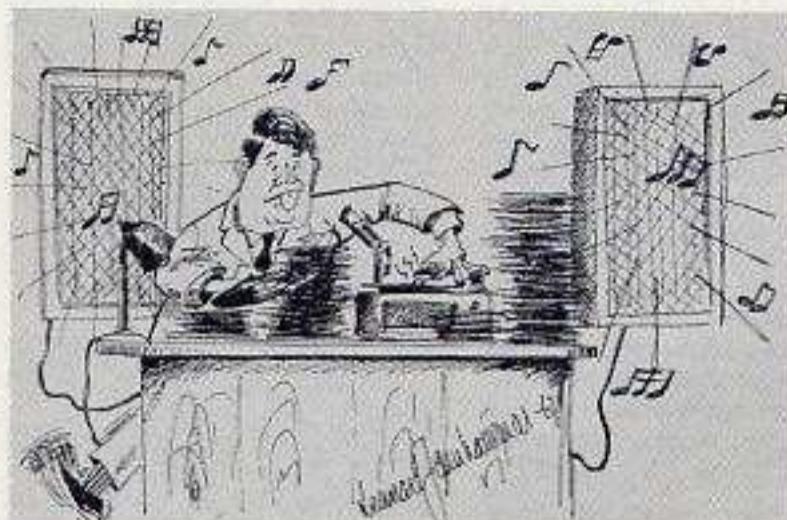
— Den som inte förstår detta, den har ingen chans att hänga med, skriv upp det pojkar!

Stig Bügel

Groovy love vid en milstolpe. Från vänster Stefan Fröberg, Staffan Fliesberg, "Tomten" Per von Bornsdorff och France av der Vliet. Foto: Björn Holstenson.

Nu blomstrar nöjeslivet på Solbacka Diskotekdansen kom med flickorna

Så har det äntligen hänt, flickorna har invaderat skolan. Detta har fört med sig många goda ting, tex att det har blivit mycket lugnare i mässen. Flickornas intag har också möjliggjort dans på lördagskvällarna. Någon form av förnöjelse efter filmen på lördagar- na har ju de flesta av oss länge gått och väntat på och längtat efter.

Planerna på en diskotek-klubb uppkom egentligen, som dylika planer brukar uppkomma, under litet "kaxissnack". Det hela utvecklades, när några flickor på Sjöstugan bjöd ner några pojkar från Olympen på te. När man under kvällens lopp diskuterade planen, märkte man att det fanns många hinder att forcera och många problem att lösa. Men inga problem var större än att de kunde lösas med lite hjälp och välvillighet från skolans sida.

Man gjorde slag i saken redan nästa dag och gick in till studierektorn för att diskutera möjligheterna för en eventuell diskotek-klubb. Efter denna diskussion blev situationen genast litet ljusare. Skrivsalen ställdes till förfogande och skolans popband var villiga att låna ut sin högtalarutrustning. De var i övrigt mycket hjälpsamma. Vi vill passa på att tacka dem varmt.

Så utlystes alltså den första diskotekdansen i Solbacka läroverks historia. Eleverna delgavs nyheten via kurator i mässen. På lördagskvällen, efter filmen, var stämningen på topp. Alla var mycket spända på hur det hela skulle arta sig. Vår skriva- sal, i vilken vi har utkämpat mången batalj med knepiga matematiktal och svåra språkstilar, fylldes snabbt till bristningsgrän-

sen. Bristen på danspartner för pojkarne var naturligtvis märkbar, men flickorna gjorde verkligen vad de kunde för att tillfredsställa alla pojkarne danslystenhet.

De patrar och husmödrar, som inte deltog i dansen, märkte snart att skrivsalen inte är byggd för diskotekdanser och den ljudvolym de kräver.

Diskjockeyn Peter Rudbeck var alltså tvungen att ge order om nedskruvning av volymen. Detta sänkte förstås stämningen en smula, men man var en erfarenhet rikare — skrivsalen dök inte som diskotek-lokal.

Nästa dans flyttades till Karolinersalen, som tyvärr är litet för liten. Men den har en del fördelar framför skrivsalen. Den är framför allt litet mer ljudisolering. Det knappa utrymmet bidrar till att höja stämningen och gör det hela litet intimare. Skolans nyinköpta stereoanläggning kommer väl till pass under dessa danser. Samtliga besökare bidrar med musik genom att ta med sig skivor som de vill höra. Förfriskningar finns att tillgå per rekvisiton. Dessa erhåller klubben från köket i mässen, varför vi å elevernas vägnar här vill framföra ett varmt tack till köksmästare Ericsson.

På Nils Pibls bild syns de fyra ansvariga för diskotekklubben på Solbacka. Fr. v. Joban Falkenberg, Inger Wigren, Bo-Lennart Kampf och Peter Rudbeck.

Lördagsdanserna är ett trevligt inslag i den annars ganska enformiga rytmén på Solbacka, och vi hoppas verkligen att dessa evenemang återkommer, om

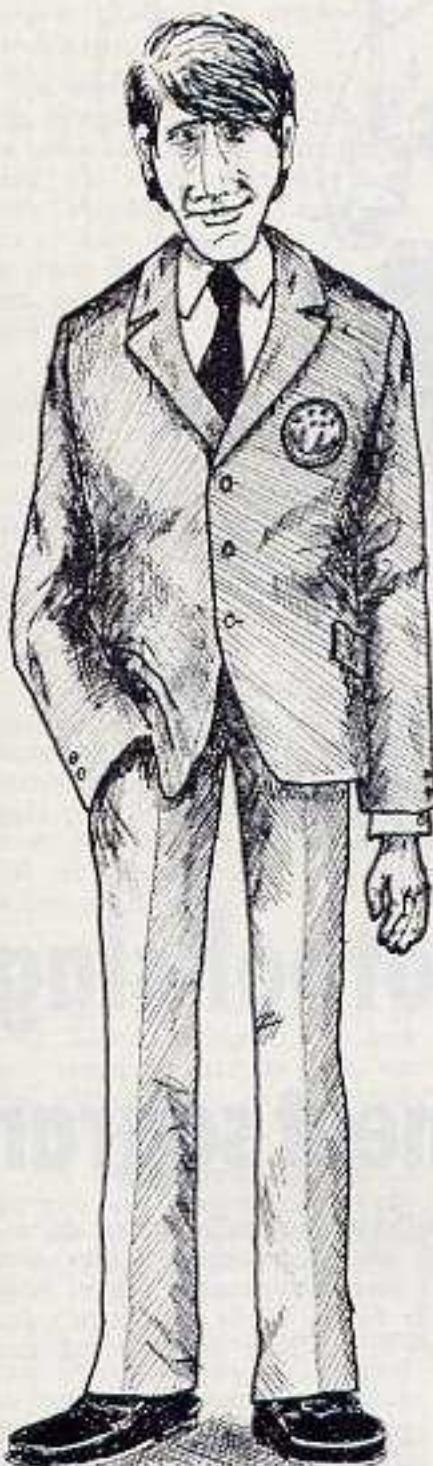
inte varje lördag, så i alla fall varannan.

Vi tackar de fyra styrelsemedlemmarna i Solbacka diskotek- klubb för deras företagsamhet.

Service!
FRÅN **IDE**
TRYCK

LÄNSTRYCKERIET-NYKÖPING 0155/82580
STOCKHOLMSKONTORET 936871

Popularisera jackan Bort med 'hästfilten'

Det står väl ganska klart för alla på skolan, att vår stolta Solbackajacka inte är så populär bland oss elever.

Varför inte ändra på detta och tillsätta en kommitté, bestående av rektor, lärare, representant för Solbackapojkarna, kurator, en gammal (nuvarande) och en ny elev samt en representant för något konfektionsbolag. Denna kommitté skulle utarbeta ett modellförslag. Själv tycker jag att en gammal traditionell engelsk klubblazer skulle passa utmärkt. Den nuvarande färgen skall naturligtvis behållas. Det är huvudsakligen material och detaljer som bör ändras. Märket skulle broderas direkt på jackan med guld- och silvertråd, ingen bröstficka alltså!

Givetvis kommer denna blazer att bli dyrare än den nuvarande, men samtidigt tror jag att våra föräldrar gärna lägger ned pengar på en, i allas tycken, snygg och representativ skolblazer, som med fördel kan användas även hemma och inte som nu — knappt en gang i veckan under söndagsmiddagarna. Många skolkar från söndagsmiddagarna bara för att få slippa ta på sig den så kallade "hästfilten". En populär skolkavaj skulle hjälpa till att få bort de olika modeller som brukar synas i mässan.

En ny slips i skolans färger skulle också behövas.

Hoppas på resultat

Ändrade tider

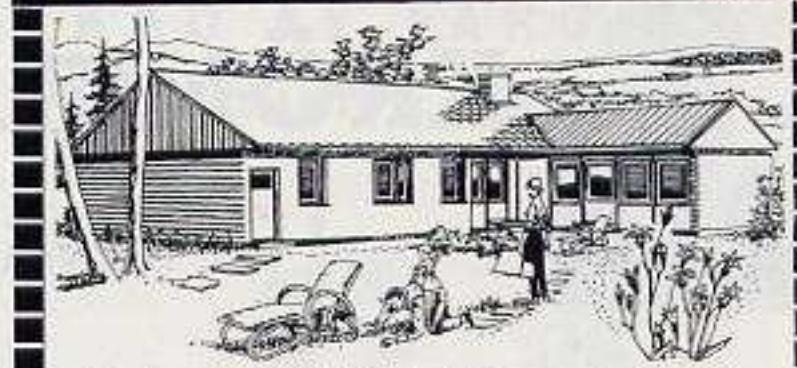
Förändrliga äro tiderna min sann. Det fanns sådana då man hörde klara stämmor läsa bordsböner i Solbackas mäss, och röster som med bestämd distinkthet och med ett rungande "Hörrr upp!" åskade tystnad för att kungöra meddelanden.

Nu finns ingen bordsbön längre. Kurator slår i en stor triangel när han vill åska. Och han säger helt simpelt "Varsågod och sitt."

Stig Engzell

Melcher Ekström

Flora-serien växer...

Ni har väl hört talas om de eleganta Flora-husen från Fogelfors?

Omkring 600 hus byggs årligen i Sverige. Går Ni i Egna-hems-tankar kontakta oss för vidare information.

Sänd in denna kupong till AB
FOGELFORS BRUK, Fågelfors, Tel.
0491-51200, så får Ni ytterligare informationer om FLORA-husen.

Tomt finnes
Skall bygga nu
Tomt sökes
Skall bygga senare

Namn:

Bostad:

Adress: Tel:

FOGELFORS
HUS AV BESTÄENDE VÄRDE

Ramsågade Trävaror

SÄFSJÖSTRÖMS BRUK

SÄFSJÖSTRÖM

Sven Esmarch

IDROTTSKRÖNIKA

av
P. E. TRANQUIST

Att skriva en krönikा om idrotten på Solbacka efter den blöta hösten på decennier är inte lätt. Många idrottseftermidagar har regnat bort. Tiokampanjen har genomföra fyra grenar och tävlingen måste fortsätta i vår. Skjututbildningen blev lidande på allt regnande o.s.v. Vi har haft representanter med på Skol-SM i segling och i skytte men vi fick inga större framgångar.

Höstens stora skyttetävlingar går till historien. I Stockholm på Stora Skuggan låg dimman tät när skjutningarna skulle börja och tre timmar försenade kunde smällanden börja. I Uppsala på DMLS-tävlingarna vrakte regnet ned, arrangörerna kunde inte behärska situationen utan tävlingsmaskineriet gnisslade kraftigt. Nu har en ny inbjudan inkommit till DMLS-tävlingar, denna gång i Gävle, den 13 maj. Då hoppas jag solen skiner inte bara över Gästrikland utan även över alla tävlande från Solbacka, så att vi åter får visa att skytteskolan framför andra heter Solbacka. För det är väl inte så att Solbacka som idrottsskola är — död?

Underlaget för uttagning av representationslag minskar ju fler flickor som börjar på internatet, träningstillfällena minskar starkt ju fler hemreselov vi får, arbetsstidsförkortningar gör sig också påminda hos Solbackas lärare — det har blivit svårare att få frivillig hjälp till träning och tävling. Vi befinner oss i en

brytningstid och framtiden är oviss även för Solbackas idrott. Ett är dock säkert, skall Solbacka fortsätta att fostra duktiga och ansvarsfulla medborgare, så måste skolan satsa på idrotten och friluftslivet. En tysk professor i sociologi har nyligen avslutat en stor utredning som bl. a. utredar förhållandet mellan idrottsutövning och bokliga studier.

Han har kunnat fastslå att de duktiga idrottsmännen (och flickorna) generellt sett också är bäst i skolan; att de som var sämst i idrott också generellt var de sämsta när det gäller bokliga prestationer; att förhållandet var exakt lika både när det gäller elever i högre utbildningsanstalter och i vanliga folkskolor.

Det är alltså fastslaget att telen "den som inte har något i huvudet, han har det i benen" inte längre gäller.

Idrotten och motionen måste — åtminstone på Solbacka — få behålla den status i vunnen som den hade i det antika Grekland. Optimistiskt kanske en idrottslärare får hoppas och tro att de styrande skall kunna finna någon ekonomisk lösning så att årskurs tre av gymnasiet får njuta av tre gymnastiktimmar per vecka (åtminstone på schemat!) mot de två som annars enligt läroplanen skall gälla tills vidare.

Per Tranquist

Helt nytt fotbollslag Men ändå mest segrar

För andra året i Solbackas fotbollshistoria skulle skolan delta i turneringen om Kronprinsens pokal. Förra årets resultat blev, som bekant inte så lyckat (vi åkte ur i första omgången) och vi hade knappast några illusioner om att i år kunna hävda oss bättre i den hårdta konkurrensen, då skolan hade blivit hårt åderlåten på sina spelare.

Vår första uppgift var att ta emot Eskilstuna tekniska läroverk här på Solbacka. Denna uppgift höll på att bli oss övermäktig då gästerna startade matchen i ett fruktansvärt tempo och höll en konstant press mot Solbackas mål. Solbacka lyckades dock göra 1–0 på ett kontra-anfall och tog därmed hand om spelet. Slutresultatet blev 2–0 till Solbacka.

I den andra matchen, mot Högdalens läroverk, spelade vi på bortaplan, dock understödda av liten trogen skara supporters från Solbacka. Matchens förlopp blev ungefärligt det samma som i matchen mot Eskilstuna: motståndarna pressade men Solbacka gjorde målen. Det höll emellertid på att sluta illa för Solbacka. När det var ungefärligen kvart kvar av matchen och Solbacka ledde med 2–0 fick Solbacka en spelare utvisad. Hemmalaget

såg naturligtvis sin chans och startade en fruktansvärd press. Fem minuter efter utvisningen kunde de också reducera till 2–1. Nu började troligen de mest dramatiska tio minuterna i Solbackas fotbollshistoria. Spelarna gjorde en kampsats av sällan skrädat mått och kunde lämna planen som segrare.

Den tredje matchen gick även den på bortaplan. Motståndarna var Blombacka läroverk från Söderläje. I denna match gick Solbacka ifrån sin gamla taktik att låta motståndaren ta hand om spelet. Blombacka visade sig nämligen vara ett lag av utomordentlig hög klass och taktiken anfall—bästa försvar, ansågs bäst. Denna taktik höll så nära på att lyckas och Solbacka höll spelet mycket väl uppe. Ställningen var 1–1, när det bara var ungefärligen 10 minuter kvar av matchen. Nu ville det sig emel-

HUMBLE'S

Bageri & Conditori

Telefon 0158/102 28 · GNESTA

lertid inte bättre än, att en oförarglig boll råkade "fastna" i en vattenpöl på planen och motståndarna fick plötsligt en gratischans att göra mål. De gjorde inget misstag och slutsiffrorna blev 2-1 till Blombacka.

Därmed var Solbacka utslagen ur turneringen. Framgångarna hade dock varit större än vi vågat hoppas på. Fotbollen var emellertid därför inte slut. Säsongen skulle bli synnerligen händelserik.

Nu stod vi inför en ny uppgift, Sörmlands-cupen. Våra första motståndare blev även denna gång Eskilstuna tekniska läroverk. Matchen blev en exakt kopia av vårt första möte. Vi kunde även denna gång lämna planen som segrare med sluttresultatet 3-1.

I vår andra match skulle vi möta Stenungsund folkhögskola. Efter full tid + förlängning av matchen var ställningen fortfarande 4-4. Straffsparkar skulle fälla avgörandet. Solbacka var tvungna att slå in fem straffar innan stenungsundarna slog bort sin sista chans i ren nervositet. Slutresultat 9-8 till Solbacka.

Vi var nu i finalen och våra motståndare blev Katrineholms läroverk. Solbacka hade tur i lottningen och fick favören att spela på hemmaplan. Det hjälpte nu inte trots att fotbollslaget fick ett helhjärtat stöd från hela skolan på läktarna.

Efter en verkligt hård och välspelad match kunde katrineholmarna avgå med segern på 3-1. Solbackaspelarna var dock inte simre än att de fick var sina plaketter för den erövrade andraplatsen i cupen.

Som slutomdöme om höstens lag kan kort konstateras, att sällan har utsikterna sett så dystra ut inför en fotbollsäsong, som i höst.

Alla gamla stöttepelare i laget hade lämnat skolan. Av det gamla laget fanns bara tre spelare kvar och att skapa ett helt nytt lag är ingen lätt uppgift. Men man lyckades bygga upp ett bra skollag som nästan helt bestod av nya spelare. Att sedan laget genomförde en så framgångsrik säsong, måste först och främst tillskrivas den kämpaandra som var betecknande för hela laget.

De som kämpade var: mv. Thomas Tell; backar Per Edberg, Peter Dupont, Claes Eke-Göransson; halvbackar Hans-Ake Wängö, Karl-Olof Olsson, Ove Svedberg; högerytter Hans Bergman, högerinna Claes Ottosson, center Mats Lundström, vänsterinna Jan Wennerholm, vänsterytter Morgan Berg.

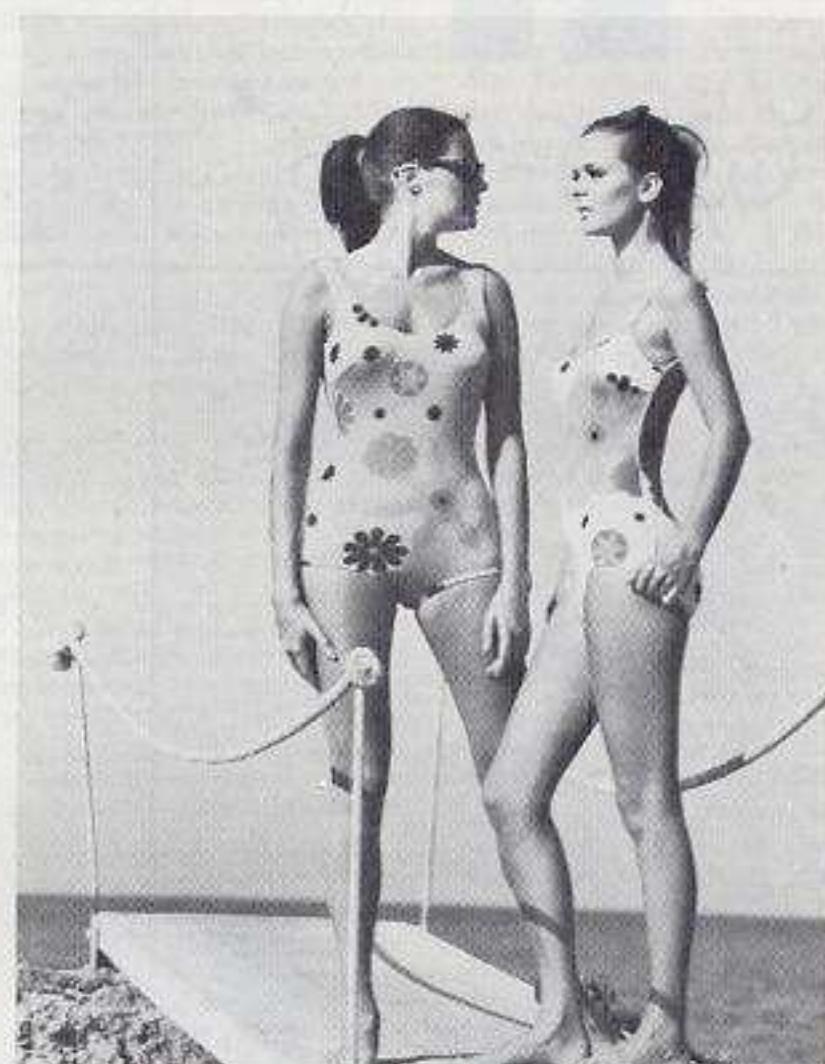
SOLBACKA - FLICKOR EN KAVALKAD AV FÄRGER INFÖR BADSÄSONGEN

**BIKINI
BADDRÄKTER
SHORTS
SOLBEHÅ
STRAND-
KLÄNNING
BADJACKOR
BADROCKAR**

Allt för
GYMNASIETIKEN

Dräkt utan ärm
Dräkt 3/4 ärm
Svart - Marin - Röd

**VÄLKOMMEN
vid besök i
VÄSTERÅS**

MODETRIKÅ

Vasagatan 15 — Västerås — Tel. 021-145678

Högerpartiets förkrossande valseger vid förra årets val på Solbacka visade att det fanns ett stort underlag för att starta någon form av politisk skolförering. Två representanter från högerpartiets ungdomsrörelse tillkallades för att informera alla intresserade om vad KS är och vad KS vill. Denna visit ledde till att en styrelse tillsattes.

Ny Solbackaförening KS fick bra början

Styrelsen skulle bygga upp starkt KS på Solbacka och få all hjälp från ombudsmannen Jan Lindell. Efter knappt två månadars arbete kunde den till-satta styrelsen, med Dan Johansson ordf och Jens Pedersen sekri i spetsen, uppvisa strålande resultat — drygt 150 medlemmar. Nio medlemmar har skickats på en veckoslutskurs i Flen och en busslast hade tillfälle att bevista en estraddebatt mellan KS och SSU i Eskilstuna.

För nästa termin planeras flera kurser, debatter och gästbesök av framstående politiker samt sist, men inte minst, förbe-

redelser för den eventuella borgerliga valsegern 1968. Det har även upprättats kontakter med Lundsbergs KS, vilka vi hoppas skall bli livligare under nästa termin.

För den oinvigde bör omtalas att KS betyder Konservativ Skolungdom och är högerpartiets ungdomsförbunds skolförering, som med sina ca 1.700 medlemmar är landets största politiska förening.

Kåge

WTÖ - KLUDD

"ÄR DET MITT FEL, ATT MAGISTERN LIKNAR EN GRIS...?"

UTBILDNING AV LÄRARE....

Ovässade

pennor

(eller kanske tvärtom)

Mark Twain, Piraten och Bombi Bitt

Av Bo Magnusson

Bläddras man i recensioner av och artiklar om Bombi Bitt och jag från början av 1930-talet, finner man, att många skribenter understryker samband och likhet mellan Twains Huckleberry Finn och Piratens Bombi Bitt. Rubriken till Anders Österlings recension i SvD är betecknande: "En skånsk Huckleberry Finn." Ivar Harrie säger i DN om boken, att dess författare "med kärlek och utbyte" "måste ha studerat" Mark Twain (och August Blanche). Anmälaren i Uppsalatidningen, signaturen J., jämför Bombi Bitt och jag med Twains pojkböcker: "men i dramatisk kraft, och man skulle nästan säga regikonst, är Bombi Bitt överlägsen". "E.W." skriver i St-T: "Det är en Huckleberry Finn — sagt förut — utan den prydhet, som Mark Twain ålade sig under den amerikanska publikens tryck." I sin annmålan i Ord och Bild kallar Algot Werin Piraten "en durkdriven historieförtegjare av Mark Twains skola" och tillägger omedelbart: "Han vet vad överdriften är värde".

Men det finns också röster, som underrinner allt tal om Twaininflytande. Så är fallet med Bertil Wickman i en artikel i Byahornet 1953. Han ser i Piraten "en ny, självständig och därtill stor humorist" och fortsätter: "Någon skulle emellertid passa på att peka på någon och munlade en enkel Mark Twain, vilket var alldelens fel. Lika fel som att alla humorister skulle vara släkt. Piraten stod redan i 'Bombi Bitt och jag' fullväxt, framprungen ur allmogeberättelsernas, kistebrevens och de multnande tingsprotokollens böjande mänskovärld. Redan då var han färdig med den ans av sitt språk, som han under årat bedrivit med det muntliga berättarskapets manikyrredskap."

Som synes vrakar Wickman en typ av influens för att knäsätta en annan. Det är skäl att behålla dem båda — med samtidigt betonande av Piratens självständighet. De inflytelser, som kan ha nått författaren till Bombi Bitt och jag, har, varifrån de än må komma, smultits in i en helhet, som friskt stigit ur hans "lägande inbillning." Den sista, fyndiga meningens vill man instämma i med reservationen, att det finns fler "manikyrredskap", enkannerligen läsning och skriving. Vad den sista faktorn beträffar, kan säkerligen icke en lång juristpraktiks träning i formulerandets konst skattas för högt.

En i stort välavvägd, sammattande syn på relationen mellan de tvenne storheterna, Twain — Piraten, ger Hansingvar Hansson i en essä i Svärdfejare och självord: "Med Bombi Bitt och jag hade Fritiof Nilsson Piraten framstått för kritik och publik som en skånsk Mark Twain. Det var i och för sig rekommenderande, vår litteratur är inte rik på humoristiska författare. Men jämförelsen stämde bara vad beträffar val av motiv och figurer: Bombi Bitts värld har drag av Tom Sawyers och Huckleberry Finns; det drar samma äventyrens vindar genom Piratens Tosterup som genom Mark Twains St. Petersburg, och hos bågge författarna är klyftan bred mellan de vuxnas och lallydigas värld och de unga lallylosas."

I BROKIGA BLAD

Därefter behandlar och betonar Hansson Piratens stilistiska självständighet, ådagalagd redan i det tävlingsbidrag — Vardagsbild — han som sextonåring skrev för Brokiga blad.

Den episka force, isländska stramhet och dramatiska upploaddningsförmåga, som skulle komma att präglia det mesta Piraten skrivit, röjer sig så tidigt som i Vardagsbild. Samtidigt som jag generellt instämmer i Hanssons uppfattning, vill jag göra en liten brakslapsanteckning i marginalen: stilistiskt förefaller Piraten ha kunnat lära sig något av Twains sätt att anbringa överdrifter (jfr. Algot Werins ord), bl. a. i grotesk mänskobeskrivning. Men på den punkten är de möjliga influenserna legio. Många deskriptiva manér kan ha stimulerat till hans stil: Hugo, Balzac, fransk naturalism, Dickens, Strindberg, Engström, Bergman, Gorkij, Johannes V. Jensen, etc.

Då recensenter och kommentatorer aldrig gått in på några enskildheter i den uttrumpetade överensstämmelsen mellan den amerikanske och den svenska humoristen, skall jag precisera några. Jag börjar med Tom Sawyers äventyr. Beskrivningen av löstdrivaresonen Huckleberry Finn har likheter med den av Bombi Bitt. Huck avskys av mödrarna, är förbjudet sällskap för barnen men beundras och uppsökes av

rande Franskan. Tom Sawyers fruktansvärda kniv, Barlow, har en släkt i Bombi Bitts ej mindre hiskliga vapen, Biskopskniven. Pojkarnas framsmygande på kyrkogården under sinnesillusioner och gasträdsla, varvid Tom formelaktigt anbefaller sig i Herrens beskydd för att besvärja förmenta djävlar samt scenen där Muff Potter och Indian-Joe gräver upp kistan, under det att den unge dr Robinson skyndar på dem, har mycket gemensamt med en del partier i Bombi Bitt och jag och i Bombi Bitt och Nick Carter. I det förra verket smyger Bombi och Eli över den mänskensbadande kyrkogården för att i Tosterups kyrka byta ut det heliga silvret mot ett par stadiga fläksidor. Eli tar tillfälligt en cypress för en hängd man. Bekämpande "gängens skuggor" når man kyrkporten. Väl innanför denna brakar det i bjälklaget ovanför pojken. Då läser Bombi Bitt "en formel, som han lärt av Vricklund."

NATTLIGT STÄMNINGS-MÄLERI

I Bombi Bitt och Nick Carter, där cypresserna på Tosterups kyrkogård för pojken tornar

dessa. Han är klädd i fullvuxna mäns avlägda kläder. Han bär t. ex. en hatt, varur en bit av brättet är borta, och han har stora tomsäckslikna byxor. Huck är fågel fri, gör vad som faller honom in, är uppe på kvällarna, hur länge han vill, och går barfota större delen av året, vilket allt bidrar till hans position av idol. Den sociala bakgrundens kan nog också sägas vara likartad. Som förälder är väl Hucks fyllehundsfärs i det närmaste en social ekivalent till den ho-

upp "som spöken i svarta svepningar," tillgriper Bombi Bitt på liknande sätt, då man hör dova steg vid Enoks grav, "en besvärjelse av stor kraft och farlig att bruks i ottringt fall"; "Jesus Aperkula." Muff Potter är liksom Elof, i Bombi Bitt och Nick Carter, full i uppgrävningsscenen, ljuden från spadens stötar mot kistan noteras, ljuset från lyktan faller på dr Robinsons ansikte liksom på Mr. Urdals, för att nämna några enskildheter. Viktigaste överensstämmel-

sen är emellertid likheten i det nattliga stämningsmåleriet, där kusligheten uppleves eller återges pojkperspektiviskt. Både Indian-Joe och Mr. Urdal har stela ogenomträngliga ansiktsuttryck. Indian-Joe, som är förklädd till spanjor, är "insvept i en serapé, en (!) slags pläd. Han hade busiga vita polisonger och långt vitt hår som hängde ner under sombreron. Dessutom hade han mörka glasögon". Den med mörka glasögon och panamahatt camouflerade Mr. Urdal använder en pläd som förevändning för att komma över Peder Eks bärremsforsedda träben. Tom Sawyer och Huckleberry Finn är i Twains ungdomsböcker noga med att till punkt och pricka tala och handla efter de äventyrsböcker, som är förebilder för deras äventyrslek. Textexeges förekommer. De komiska, "fackliga" utläggningarna om vad som står och inte står i böcker- na liknar greppet i Piratens Carter-parodi, som dock är på ett helt annat sätt detaljegenomförd.

GUDOMLIG SANNDROM

Tom återger i det adertonde kapitlet under media åthävor en förment dröm om hur han sett och hört tant Polly, Joe Harpers mor, Mary och Sid samtal om hans försvinnande. I verkligheten har han, som bekant, legat och lyssnat till allt under en sång, man suttit vid under konversationen. Tant Polly är emellertid övertygad om

att det rör sig om en gudomligt inspirerad sanndröm. Därvidlag är hon lik prostinnan i Bombi Bitt och jag, som utan vidare sväljer Bombi Bits likartat bluf-fade sanndröm. Dennes beteende under "seansen" har också vissa likheter med Toms. I det förtrollade huset iakttagar Tom och Huck genom springor i vindsgolvet, hur Joe med kumpan hackar fram Murrels skatt, som de beslutar att frakta till "nummer två under korset". Då Joe upptäcker en av Tom och Huck kvarglömd, nyligen begagnad hacka, börjar han klättra upp för stegen till vinden. Stegen är, tursamt nog för pojkar-na, murken och brakar ihop. I Bombi Bitt och jag bespejar Bombi Bitt och Eli Wolffens och Rionios skumma förehavanden på Franskans kammare. Även då väcks skurkarnas miss-tänksamhet — av litet torv, som rasar ned från vinden. Hand- lingsens man, Bombi Bitt, räddar situationen genom att slänga ner katten i förstugan. Gåtan "num- mer två", under korset, prövar Toms skarpsinne liksom Bombi Bits prövas av de tre raderna i Bombi Bitt och Nick Carter:

"Under ek men icke i skogen
Under vatten men inte i Åen
Den trettonde".

Huck har något av Watsonat- tityd inför Toms kunskap och skarpsinne redan i Tom Sawyers äventyr. Den attityden fixeras till tema i Huckleberry Finns

HUCKLEBERRY FINN

äventyr, där Tom spekulerar och utredar väldeliga med utgångspunkt från vad som säges i "böckerna". Bortsett från att Tom är den litterate hos Twain, vilket ju inte är fallet med Bombi Bitt, är likheten mellan hjältna ganska stor. Bombi Bitt är också den överlägsne kriminologen och spekulative exegeten som i Eli har sin Watson. I Huckleberry Finns äventyr är det nog annars bara en detalj, som man är benägen att sätta i ett eventuellt samband med Bombi Bitt och jag. När "Herti- gen" och "Kungen" avslöjar sin förfärliga härstamning, begriper Huck och Jim ingenting. Om deras förbluffelse erinrar Elis, då han på hästmarknaden får lyssna till Nils Gallilés yviga prat om utgårdar och arrendatorer och börjar undra om Nils är "en förklädd prins".

SJÄLVFALLNA LIKHETER

I berättelsesamlingen Mississipi (Life on the Mississippi) blir (i kapitlet Mera krångligheter) för författarens alter ego vatten "med tiden en underbar

bok som var skriven på ett dött språk för den otränade passage- raren men som utan förbehåll avslöjade sitt innehåll för mig...". Snarlikt skildras den art av lisförmåga Bombi Bitt be- sitter i Introduktionen: "Men han läste i naturens stora bok, vars tecken äro påtagliga och vars blad vända sig av sig själ- va".

De allmänna likheterna, som här ej berörts, då de är själv- fallna, torde lättast förklaras som en följd av ämne, miljö och syfte. Om sådana mer eller mindre påtagliga, specifika överensstämmelser, som här fram- krattats, restlöst kan förklaras på samma sätt, är svårt att säga.

När jag läser Piratens friska ungdomsböcker, upplever jag ej dylika enskildheter som remi- niscenser. Bombi Bitt-böckerna har en omisskänlig, välartikulerad och spontan stil, i vilken eventuella läsförflukter assimilerats i ett så välmålt skick, att de förefaller vara ett omedelbart uttryck för Piratens originella författarpersonlighet.

TYSKEN WOLFF,
SILVERFISKAREN

**AB J. Hilding Hansons
Mek. Verkstad**

KUNGSLAND · VÄSTERAS

Också ett Solbackaminne:

När skolan blev raketbas

MITT FÖRSTA ÅR på Solbacka, i I-a ring, hade så gott som gått till ända. Vi var samlade för kemi-lektion. Undervisande lärare, en utvandrare från Lettland, tog emot oss med ett hjärtligt leende. Han hade timmen innan haft lektion med några tredjeringare, vars intresse samlat sig kring alla lyckade rymdskott ute i världen. Pyro-tekniker resonerade ivrigt över möjligheten av en egen Solbacka-bas. Med väl valda ord hade man lyckats entusiasmera honom för framställning av ett kraftfullt raketbränsle. Så hade han alltså experimenterat fram ett ämne men oanade framtidsmöjligheter. Prov med en mindre farkost gav en glädjande framgång. Nu skulle byggas större, kraftigare raketor för vidare experimenterande. — Inte undra på att läraren myste, överhöjd av beröm, som han var ...

VI FICK, som nya lyssnare, åhöra hela hans berättelse om det framgångsrika provet. Vårt intresse var uppenbart. Han visade fram en bräda, som, i brist på annat material, fått tjäna som startplatta. Vi granskade nyfiken en svart urholkning, som bildats efter raketens utskjutande eldsflamma. Vår beundran för läraren steg. Tänka sig — raketor på Solbacka!

SOM I EN BLINK hade klassen med en munbett honom förevisa bränslet. Lycklig över vår, för en gångs skull, enorma kunskapstörst, plockade han fram den ena burken kemikalier efter den andra. Vi följde spänt hans rörelser. Rummet var tyst, så nära som på hans glada hummanden, då och då avbrutna av korta kommentarer som: — "Lite klorex... så, ja... hum-uhm... socker... tam, tam... försiktigt... det här är explosivt, förstå ni... ta-ta-ram..." Vi satt spänt och såg de slutliga förberedelserna. Han hällde upp blandningen i en eldfast form, placerade den i dragskåpet bakom katedern och tände en lång spis-tändsticka. — "Det är ingen fara..." förklarade han lugnande, då några av oss oroligt förflyttade sig på behörigt avstånd "...det kommer bara att flamma upp..." Själv kröp han dock så långt åt sidan om dragskåpet det gick och förde långsamt in stickan.

MEN STICKAN stocknade. Bränslet pyste inte ens. Förvirrat tände han en ny, men med samma resultat. Spridda fnissanden i klassen varskodde om ett förestående nederlag. Med röda öron förklarade han, att det "saknades något klorex". En häftig rörelse med kemikalieburken fyllde formen helt. Han tände ytterligare en sticka. Klassen var modigare nu, då man inte längre väntade sig någon reaktion.

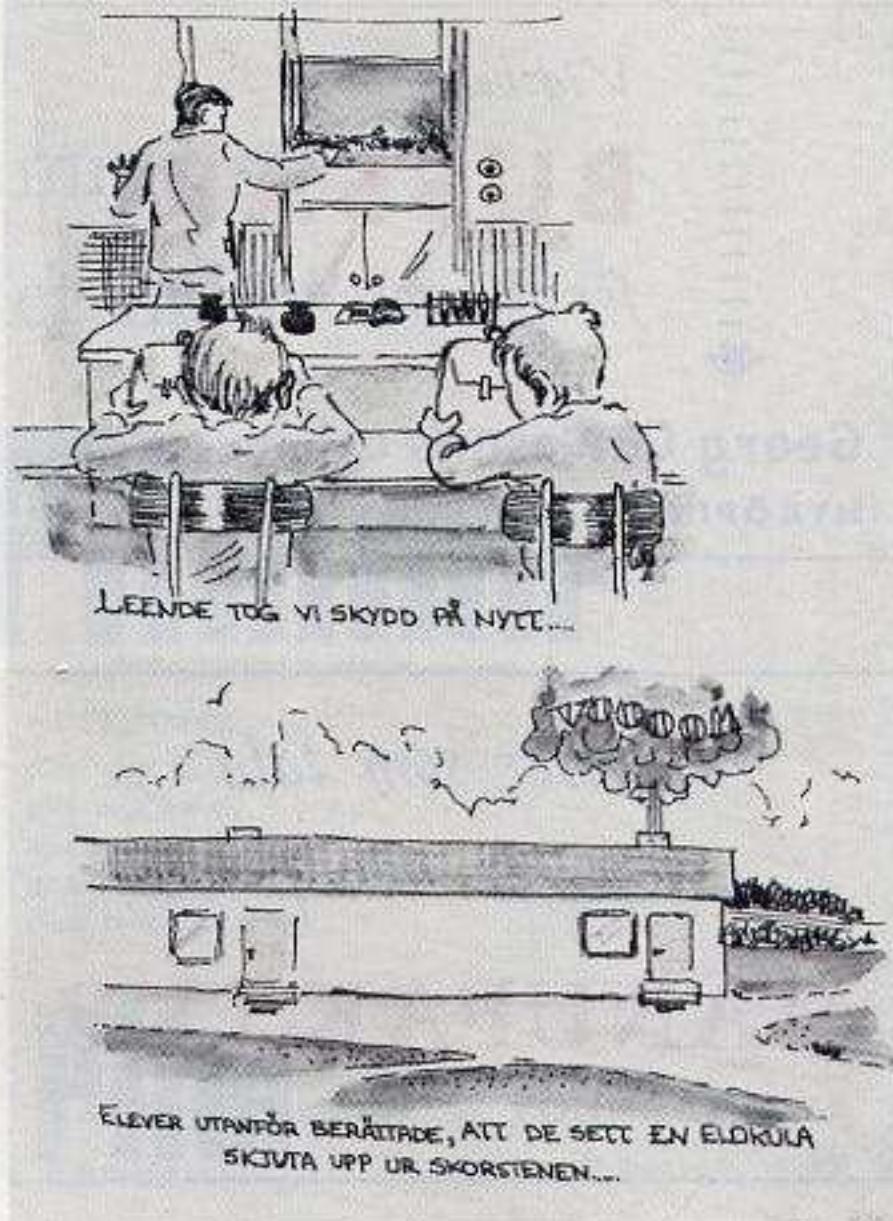
LEENDENA STELNADE snabbt på våra läppar, då en kraftig detonation brutalt splittrade tytnaden. Rummet fyldes som i ett slag av gnistor och bolmande rök. Någonstans från katedern till kom en dov, förtvivlad svordom.

Vi irrade bedövade, hostande, kring i det tätta oset. Rena Lützendiffman. Någon öppnade tafatt ett fönster, någon hämtade en skurhink, fast den inte behövdes. Vid katedern stod läraren olycklig och plockade bitar av den eldfasta formen ur sin bak, som råkat vara i vägen för de kringyrande flisorna. Ingen vågade längre ens ett fniss!

Läraren kunde inte sitta resten av lektionen och hans sprudlande humor var som bortblåst. Vi satt tysta.

SKOLANS PLANERADE raketbas lades tydligt i och med detta ned, ty aldrig hörde jag något om den vidare. Men däremot vet jag, att läraren något år senare emigrerade till Amerika för att börja forska. Om det nu gällde raketbränslen eller ej, vet jag dock icke ...

(SLUT)

KAFFET PÅ TOPPEN

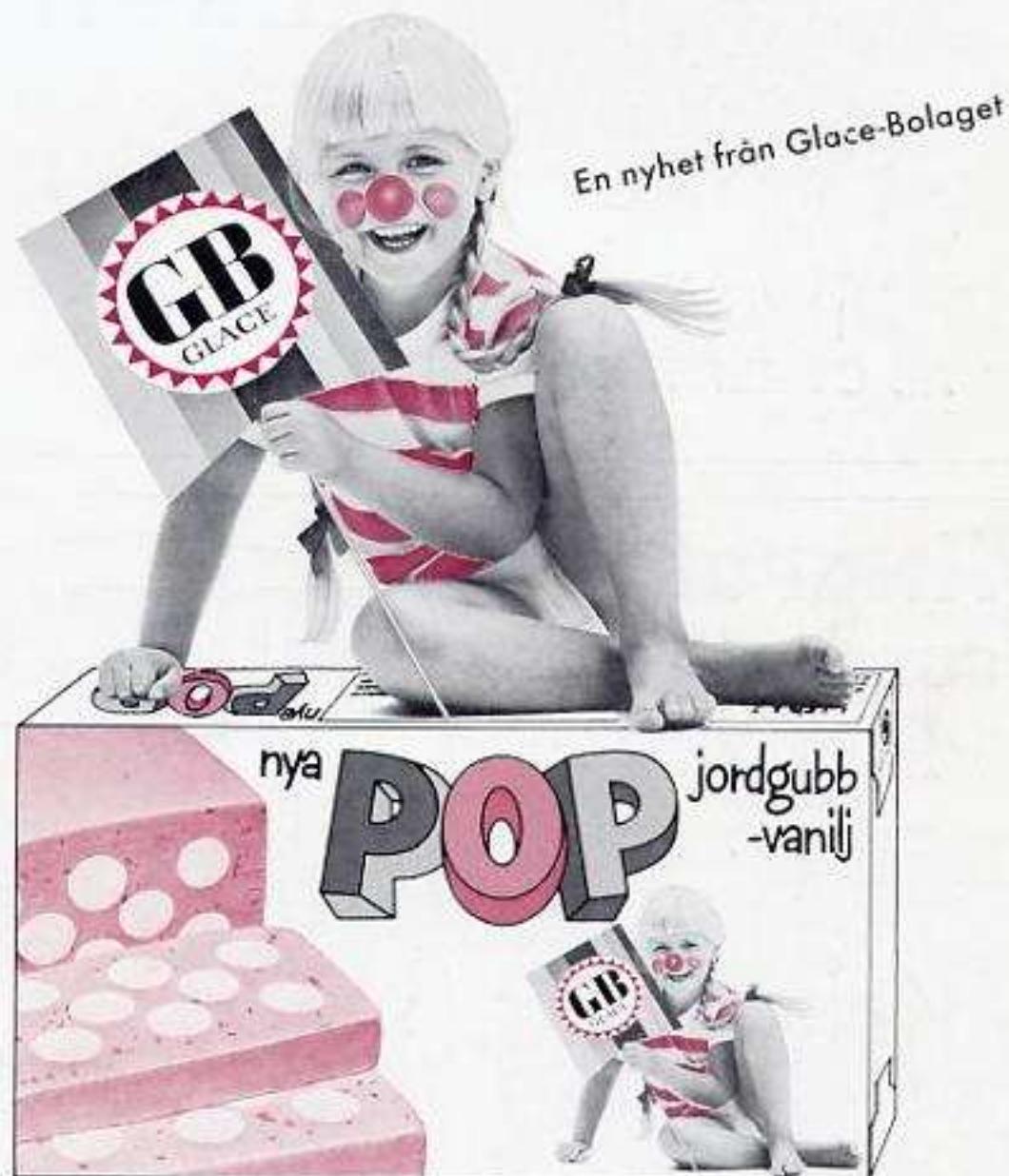

ISAKSONS KAFFEROSTERI
ÖSTERSUND

ny glass!

För alla barn. Små och stora. För mammor och pappor. Förmormor och morfar. Och för alla andra tanter och farbröder.

Kort sagt, alla som tycker om glass. Och vem gör inte det? Gott, prickigt och glatt. Se själv. Och smaka sen!

3 smaker mitt i prick!

jordgubb-vanilj • choklad-vanilj • päron-vanilj